

Фото Володимира Хомича

«Оgień Niepodległości» powiozą do Warszawy z Kostiuchnówki

«Вогонь Незалежності» повезуть до Варшави з Костюхнівки

Po klęsce powstania styczniowego 1863-1864 w Polsce nastąpił okres najciemniejszej, najbardziej beznadziejnej niewoli narodowej. Przekazywanie dziedzictwa wolności kolejnym pokoleniom Polaków zostało prawie przerwane. Polskość dla jednych stała się czymś archaicznym, a dla drugich zeszła całkowicie do katakumb, sponiewierana przez zaborców. Często ograniczano się do przekazywania tradycji polskiej wyłącznie w zamkniętym kręgu rodzinnym lub w ciszy i spokoju kościołów.

Ale dorastało pokolenie ludzi wychowanych w atmosferze kultu powstania. Pokolenie, które przestało się bać, nie chciało się godzić z tym narodowym upokorzeniem i zapragnęło niemożliwego.

Na początku XX wieku w Europie, a tym bardziej w Polsce, mało kto wierzył w „wojnę światową”. Wierzył w nią przyszły Marszałek Polski Józef Piłsudski.

„Piłsudski w podartych portkach (drugie, które miał, oddał do krawca), bardzo chory, leżał na wielkich mapach Europy i przewidywał przebieg przyszłej Wielkiej Wojny. Siebie widział rzecz jasna w roli Naczelnego Wodza odrodzonej armii polskiej” – opowiada w swoich wspomnieniach o rozmo-

wach pod Tatrami polski polityk i publicysta Władysław Studnicki.

Ogromnej siły woli i wyobraźni potrzebowało, by zmateriałizować te marzenia. Jakimże trudnym było zadanie przełamania polskiej bezwoli, obudzenia Polaków z narodowego letargu i przygotowania kadry dla przyszłego wojska polskiego.

Koncepcja polityczna Komendanta Legionów Polskich Józefa Piłsudskiego okazała się słuszną. I wojna światowa przyniosła rozwiązanie sprawy polskiej – na gruzach państw zaborczych po 123 latach niewoli 11 listopada 1918 roku powstała niepodległa Polska.

str. 2

Pісля поразки Січневого повстання 1863-1864 у Польщі наступив період найтемнішої, найбільш безнадійної національної неволі. Успадкування свободи наступними поколіннями поляків було майже перервано. Польськість для одних ставала чимось архаїчним, а для інших – повністю перейшла у підпілля і зазнавала переслідувань з боку загарбників. Часто все зводилося до того, що польська традиція передавалася виключно у замкненому сімейному колі або у тиші і спокої церков.

Незважаючи на це, підростало покоління людей, які були виховані в атмосфері культу повстання. Покоління, яке перестало боятися, не хотіло погодитися з національним приниженням і захотіло неможливого.

На початку XX століття в Європі, а тим більше в Польщі, мало хто вірив у „світову війну”. Зате вірив у неї майбутній маршалок Польщі Юзеф Пілсудський.

„Пілсудський у порваних штанах (інші, які мав, віддав кравцеві), дуже хворий, лежав на великих мапах Європи і передбачав перебіг майбутньої Великої Війни. Себе, зрозуміло, бачив у ролі Головного воєначальника відродженої польської армії”, – розпові-

дає у своїх спогадах про розмови неподалік Татр польський політик і публіцист Владислав Студніцький. Величезна сила волі і уява потрібні були, щоб матеріалізувати ці мрії. Яким же складним було завдання побороти польську неволю, розбудити поляків від національного летаргічного сну і підготувати кадри для майбутнього польського війська.

Політична концепція команданта польських легіонів Юзефа Пілсудського виявилася слушною. Перша світова війна принесла вирішення польської справи – на руїнах держав-загарбниць, після 123 років неволі, 11 листопада 1918 року утворилася незалежна Польща.

Каланча на Владичій вежі

Dzwonnica na Wieży Władycznej

У 1924 році в Луцьку зафіксовано 96 пожеж, а вже у 1925 – 41.

W 1924 roku w Łucku odnotowano 96 pożarów, a w 1925 – 41.

str. 3

Пейзаж після виборів

Krajobraz po wyborach

Часто диву даєшся як «лівий» за мить може стати «правим», а «чорний» – «білим».

Często nie przestajesz się dziwić patrząc na to, jak «lewy» w mgnieniu oka może zostać «prawym», a «czarny» – «białym».

str. 5

Фінал конкурсу знань про життя і творчість Фредеріка Шопена
Eliminacje centralne konkursu wiedzy o życiu i twórczości Fryderyka Chopina

У завершальному етапі конкурсу взяло участь 32 учасники із трьох областей.

W eliminacjach wzięło udział 32 uczestników z trzech obwodów.

str. 6

Камера-обскура або світ через отвір
Camera obscura czyli świat przez dziurkę

Митець щораз частіше звертається до магії простих речей.

Artysta coraz częściej sięga po magię rzeczy prostych.

str. 6

Відкрито меморіальну дошку гетьману Івану Виговському
Odsłonięcie tablicy pamiątkowej hetmanowi Iwanowi Wyhowskiemu

Дошку встановили на будівлі Художнього музею.

Tablica została zainstalowana na ścianie Muzeum Sztuk Pięknych.

str. 7

Наш
передплатний
індекс: 49053

«Ogień Niepodległości» powiozą do Warszawy z Kostiuchnówki

5 listopada 2010 roku Ukraińcy i Polacy uczcili pamięć polskich żołnierzy, którzy zginęli w 1916 roku podczas bitwy w pobliżu wsi Kostiuchnówka (rejon maniewicki w obwodzie wołyńskim).

W czasie I wojny światowej w dniach 4-6 lipca 1916 roku niedaleko Kostiuchnówki podczas tak zwanej Ofensywy Brusilowa miała miejsce jedna z najbardziej krwawych bitew między wojskami Austro-Węgier i Imperium Rosyjskiego. Ta bitwa uchodzi za najbardziej krwawą też dla wszystkich polskich wojsk, które służyły w armii austro-węgierskiej. Polskie legiony dostały zadanie zapewnienia odwrotu armii austriackiej. Wykonały to zadanie i zatrzymały armię rosyjską, choć pod względem liczby żołnierzy posiadali znacznie mniejsze siły. W bitwie zginęło i zostało rannych dwa tysiące polskich legionistów.

Teraz na tym miejscu stoi państwowy kompleks, do którego co roku 5 listopada uczcili pamięć poległych przyjeżdżają Polacy i Ukraińcy. Już od 10 lat właśnie z tego miejsca polscy harcerze ze Zgierza w sztafecie rowerowej wiozą aż do samej Warszawy «Ogień Niepodległości».

W tym roku do Kostiuchnówki przyjechali przedstawiciele wołyńskich władz, Konsul Generalny RP w Łucku Tomasz Janik, przedstawiciele duchowieństwa, Związku Harcerstwa Polskiego, ukraińscy skauci, polscy i ukraińscy uczniowie, Polacy Wołynia.

Uroczystości rozpoczęły się wykonaniem hymnów państwowych Polski i Ukrainy. Przedstawiciele władz, przemawiając do obecnych, podziękowali za współpracę i opowiedzieli trochę historii. Jak powiedział Konsul Generalny RP w Łucku, Tomasz Janik, pobieranie «Ognia Niepodległości» na grobach polskich legionistów czasów I wojny światowej ma już 10-letnią tradycję, tutaj spotykają się co roku młodzi przedstawiciele Polski i Ukrainy – harcerze i plastuni, którzy oddają część i pamięć tym, którzy zginęli za to, żebyśmy dzisiaj żyli w niepodległych państwach. «Ta tradycja przyniosła też i inne owoce – to kontakty pomiędzy szkołami, pomiędzy harcerzami i plastunami

mi okazały się być taką narodową oddolną dyplomacją, która doprowadziła do tego, że w tym roku w Łucku została podpisana szeroka ramowa umowa o współpracy pomiędzy obwodem wołyńskim i łódzkim województwem. W tym roku rozpoczęła się także budowa centrum spotkań młodzieży ukraińskiej i polskiej w Kostiuchnówce. To zasługi mieszkańców i władzy rejonu maniewickiego i wsi Kostiuchnówka, a jeszcze – wołyńskich plastunów i wszystkich, którzy tu są obecni i dołączają się do tej godnej szacunku inicjatywy. To wspólna dbałość o ochronę wspólnej pamięci» – zazначzył Konsul Generalny RP w Łucku.

Zastępca kierownika Zarządu Kultury i Turystyki Wołyńskiej Obwodowej Administracji Państwowej Wasył Woron powiedział o tym, że w ukraińskim i polskim ustawodawstwie są ustawy o ochronie dziedzictwa kulturowego i jego zdaniam miejscu, gdzie są pochowani polscy żołnierze, musi zostać wpisane do państwowego rejestru zabytków Ukrainy jako cmentarz o znaczeniu narodowym. «Chciałbym, żebyśmy po tym spotkaniu zrobili choć kilka kroków w tym kierunku, żeby te miejsca, które pozostały po I i II wojnie światowej, znalazły się pod ochroną ukraińskiego państwa» – powiedział urzędnik.

Pamięć poległych żołnierzy wszystkich armii uczczono

modlitwą po polsku i po ukraińsku, następnie groby poświęcił przedstawiciel duchowieństwa. Delegacje, które przyjechały na uroczystości, złożyły kwiaty pod krzyżem na centralnym grobie cmentarza. Potem nastąpił uroczysty moment dla obecnych – harcerze wzięli poświęcony «Ogień Niepodległości», żeby w tym roku już po raz dziesiąty zanieść go do stolicy Polski w sztafecie rowerowej. Obok państwowego kompleksu znajdują się jeszcze kilka grobów legionistów, do których po zakończeniu oficjalnej części uroczystości podchodzili, żeby położyć kwiaty, wszyscy obecni.

Oksana CYMBALUK

«Вогонь Незалежності» повезуть до Варшави з Костюхнівки

5 листопада 2010 року українці і поляки вшановували пам'ять польських воїнів, які загинули у 1916 році під час битви поблизу села Костюхнівка Маневицького району Волинської області.

Нині на цьому місці є меморіальний комплекс, до якого щороку 5 листопада приїждять поляки та українці, щоб вшанувати пам'ять загиблих. Вже протягом 10 років саме з цього місця польські харцери на велосипедах везуть аж до самої Варшави «вогонь незалежності».

Цього року на акцію приїхали представники волинської влади, Генеральний консул Республіки Польща в Луцьку Томаш Янік, духовенство, Організація харцерів Республіки Польща та делегації з польськими та українськими школярами.

Розпочалося вшанування із виконання державних гімнів Польщі та України. Високопосадовці, промовляючи до присутніх, подякували один одному за співпрацю та зробили невеликий експрес в історію. Як зазначив Генеральний консул Республіки Польща в Луцьку Томаш Янік, запалення «вогню незалежності» на могилах польських легіонерів часу Першої світової війни має вже 10-річну традицію, тут щороку зустрічаються молоді представники Польщі та України – харцери і пластуні, віддаючи честь та вшановуючи пам'ять людей, які загинули за те, щоб ми сьогодні жили у незалежних державах. «Ця традиція принесла і інші плоди – контакти між школами, харцерами і пластунами, що стали виявом своєрідної народної дипломатії. Її наслідком стало те, що у нинішньому році у Луцьку було підписано договір про співпрацю між Волинською областю та Łódzким воєводством. Також розпочалося будівництво центру зустрічей української та польської молоді у Костюхнівці. Це заслуга мешканців і керівництва Маневицького району і,

зокрема, села Костюхнівка, а ще – волинських пластунів і всіх, хто тут присутній і приєднується до вкрай важливої ініціативи. Це спільна турбота про збереження пам'яті», – зазначив Генеральний консул.

Заступник начальника управління культури і туризму Волинської обласної адміністрації Василь Ворон розповів про те, що в українському і польському законодавстві є закон про охорону культурної спадщини, і, на його думку, місце, де поховані польські воїни, повинно бути внесене до державного реєстру нерухомих пам'яток України, як місце поховання національного значення. «Я хотів би, щоб ми після цієї зустрічі зробили хоч кілька кроків у цьому напрямку, щоб ці місця, які лишилися після Першої та Другої світової війни, були під охороною української держави і позначилися як охоронні зони», – наголосив чиновник.

Пам'ять померлих та загиблих воїнів усіх армій вшанували господньою молитвою на польській та українській мовах, після чого могили були освятені представниками духовенства. Делегації, які приїхали на жалобний мітинг, поклали квіти біля хреста, на центральній могилі кладовища. Потім настав урочистий момент для присутніх – харцери взяли освятчений «вогонь незалежності», щоб цього року вже ввезли завезти його у столицю Польщі на велосипедах. Біля меморіального комплексу розташовані ще кілька могил легіонерів, до яких, після закінчення офіційної частини заходу, підходили та поклали квіти усі присутні.

Оксана ЦИМБАЛУК

List Konsula Generalnego Rzeczypospolitej Polskiej w Łucku Tomasza Janika

Szanowni Państwo,

11 listopada Polska obchodzi 92 rocznicę odzyskania niepodległości. Tego dnia wspólnie celebруем wielkie święto Polaków i polskości, na pamiętkę wydarzeń z 1918 roku, kiedy to rozpoczął się proces odradzania niezawisłego państwa polskiego.

Przy okazji tego jesiennego święta tradycyjnie już nasze myśli kierujemy ku wielowiekowej historii – pełnej trudnych i dramatycznych kart – przez którą prowadziła droga do powstania wolnego kraju, jakim Polska jest obecnie. W tym roku wspomnienia te mają wymiar szczególny. Rok 2010 jest bowiem dla Polaków i dla całego naszego państwa rokiem bardzo trudnym. W 70 lat po tragedii mordu katyńskiego, w katastrofie lotniczej pod Smoleńskiem zginął Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Lech Kaczyński wraz z małżonką i 94 innymi osobami lecącymi oddać hołd pomordowanym polskim jeńcom z obozów i więzień NKWD. Katastrofa ta miała przemożny wpływ na nasze działania w ciągu kolejnych miesięcy. W takich tragicznych momentach państwo i społeczeństwo poddawane są trudnej próbie. I polskie państwo ten egzamin zdało. Było to możliwe także dzięki wyjątkowej, ludzkiej solidarności i wsparciu ze strony bliźszych i dalszych sąsiadów. Przywołuję w tym kontekście wspaniałą postawę mieszkańców Wołynia i Rowieńszczyzny reprezentujących zarówno czynniki oficjalne jak i tzw. zwykłych obywateli, którzy przychodzili pod Konsulat, manifestując swoje współczucie i solidarność z nami. Te wzruszające gesty na długo pozostaną w mojej pamięci.

Polska jest gotowa do podjęcia nadchodzących wyzwań. Są to między innymi objęcie prezydentury w Unii Europejskiej w 2011 roku oraz dokonanie przygotowań do Mistrzostw Europy w Piłce Nożnej w 2012 roku. Pozostajemy otwarci na dalsze rozwijanie dobrosąsiedzkich stosunków z Ukrainą, zarówno na poziomie między państwowym jak i lokalnym. Przy okazji narodowego święta możemy sobie wszyscy życzyć spełnienia tych ambitnych zamierzeń.

Na zakończenie serdecznie pozdrawiam wszystkich rodaków z Wołynia i Rowieńszczyzny z okazji Narodowego Święta Rzeczypospolitej Polskiej. Mam nadzieję, że ten dzień będzie dla Was sposobnością do dumy ze spuścizny przekazanej przez poprzednie pokolenia. Niech 11 listopada cała polska społeczność zjednoczy się w świętecznym nastroju.

Звернення Генерального Консула Республіки Польща в Луцьку Томаша Яніка

Шановні Пані та Панове,

11 листопада Польща відзначає 92-у річницю здобуття Незалежності. У цей день всі ми святкуємо велике свято польського народу, як згадка про події 1918 року, коли почався процес відродження незалежної польської держави.

З нагоди цього осіннього свята ми традиційно спрямовуємо наші думки до багатовікової історії, сповненої важких та драматичних сторінок, через яку пролягав шлях до народження вільної країни, саме такою Польща є сьогодні. Нинішнього року ці спогади мають особливе значення. 2010 рік для поляків і для усієї нашої держави став дуже важким роком. Через 70 років після трагедії катинського злочину в авіакатастрофі під Смоленськом загинув Президент Республіки Польща Лех Качинський з дружиною та 94 іншими особами, які летіли вшанувати пам'ять закатованих польських полонених з таборів та в'язниць НКВС. Ця катастрофа мала величезний вплив на наші дії протягом наступних місяців. У такі трагічні моменти держава та суспільство переживають непрості випробування. Польська держава цієї іспити складала. Це стало можливим також завдяки винятковій людській солідарності та підтримці з боку близьких та дальших сусідів. Хоч нагадати в цьому контексті позицію мешканців Волині та Рівненщини, представлених як офіційними особами, так і звичайними громадянами, які приїжджали до Консульства, висловлюючи своє співчуття та солідарність з нами. Ці зворушливі жести надовго лишаться у моїй пам'яті.

Польща готова до майбутніх нових завдань. Це, зокрема, головування у Європейському Союзі у 2011 році та завершення підготовки до чемпіонату Європи з футболу в 2012 році. Ми й надалі відкриті на подальший розвиток добросусідських відносин з Україною як на міждержавному, так і на регіональному рівні. З нагоди національного свята ми можемо побажати один одному здійснення цих амбітних намірів.

На завершення щиро вітаю усіх співвітчизників з Волині та Рівненщини з нагоди Національного Свята Республіки Польща. Сподіваюся, що цей день стане для Вас приводом для гордості за спадщину, залишену попередніми поколіннями. Нехай 11 листопада уся польська громада об'єднається у святковому настрої.

Dzwonnica na Wieży Władyczej

Pożary były zawsze straszliwą klęską dla mieszkańców wsi i miast, zwłaszcza w czasach starożytnych, kiedy domy były w większości drewniane, dachy z trzciny lub gontu, a oświetlenie i ogrzewanie było dalekie od doskonałości. O największych pożogach, które dotknęły Łuck, pozostały wzmianki w dokumentach historycznych.

W 1539 roku palili się Górny i Okolny Zamki, pożar zniszczył zbiory archiwalne kancelarii łuckich książąt. W 1571 roku spaliły się budynki wokół Rynku. W 1617 roku Łuck podpalił Tatarzy, którzy zaatakowali miasto. Pożary 1724 i 1781 roku poważnie uszkodziły kościół katedralny pod wezwaniem Przenajświętszej Trójcy (w pobliżu kościoła św. Piotra i Pawła). W lipcu 1803 roku ogień wyniszczył dziesięć świątyń i ponad trzydzieści domów mieszkańczych. W maju 1845 roku pożar ogarnął niemal wszystkie budowy na wyspie, w tym też Kościół Ormiański.

Tak więc sama rzeczywistość sprzyjała powstaniu zawodowej straży pożarnej.

Na każdej z trzech wież Zamku Łuckiego całe miasto, aż do najbliższej odległych przedmieść, widać jak na dłoni. Prawdopodobnie właśnie ten czynnik był decydujący przy wyborze lokalizacji dla pierwszej brygady zawodowej straży pożarnej, założonej przez łucki urząd miasta w 1879 roku. Zamkowy dziedzińiec doskonale się nadawał do lokalizacji na nim różnorodnych służb: stajni, wozowni, późniejszego garażu i stoisk szkoleniowych. Na Wieży Władyczej wybudowano niedużą dzwonnice jako punkt obserwacyjny dla strażaków. Być może w niej się znajdował dzwon lub inne środki sygnalizacyjne, z których mógł skorzystać ochroniarz, jak tylko w jakiejś z dzielnic Łucka błysnął ogień.

W 1925 roku „Straż Ogniowa” posiadała nawet telefon z numerem 127, jednak ochroniarze zawiadamiali strażników o klęsce bardziej operatywnie.

Ekipa pierwszej brygady zawodowej straży pożarnej była nieduża: osiem strażników i jeden naczelny brandmeister. Ostatnim był mieszkaniec Łucka Lucjan Śniatkowski, syn Dionizego. Obóz strażacki składał się wtedy z jednej pary konnej.

W 1913 roku podczas walki z pożarem w wędrownym cyrku Lucjan Śniatkowski otrzymał ciężkie obrażenia. Od tego czasu obowiązki naczelnego brandmeistera pełnił jego syn Michał Śniatkowski.

W roku 1924 wyposażenie techniczne (obecnie wyposażenie materialne) obozu strażackiego polepszyło się. W jego posiadaniu było 15 koni, które w razie potrzeby

obsługiwały pompy: 2 generacyjne i jedną parową, wąż o długości 200 metrów, 9 beczek, 3 drabiny, 6 haczyków, 18 siekier, 10 wiader, 14 hełmów, 3 mundury plandeki, 18 pasów pożarowych, 3 liny, 8 wozów dla zapotrzebowania gospodarskich. W stałej gotowości była jedna para koni. W tymże roku kupiono pompę motoryzacyjną i jednonotonowy samochód „Ford” z pompą ręczną, w 1925 roku – trzytonowy zbiornikowiec na 3 000 litrów wody, w 1928 – dzięki staraniom pracowników obóz strażacki został wyposażony w dwa półtonowe samochody „Ford” ze zbiornikowcami na 1 000 litrów każdy.

Przysłowie „śpi jak strażnik” nie ma nic wspólnego z łucką ekipą straży pożarnej. Ona bez pracy nie siedziała. W 1924 roku w Łucku odnotowano 96 pożarów, a w 1925 – 41. Najczęściej paliła się sadza w kominach. Jeśli ją natychmiast nie zagasić, to pożar może spowodować poważne uszkodzenia. Oprócz tego palili się drewniane domy, stodoły, sklepy i magazyny.

Komendantem straży pożarnej przynależącej do łuckiego magistratu do 1939 roku był Wacław Mesner. Jego podopiecznymi byli dwaj wachmistrzowie, jeden pirotechnik i czterestu strażaków.

W 1929 roku brygada łuckich strażaków obchodziła 50-tą rocznicę swego założenia.

Z okazji tych uroczystości obywatele miasta wyprodukowali i sprezentowali straży pożarnej sztandar jubileuszowy. Napisy i obrazy zostały wyhaftowane złotymi i srebrnymi nitkami na tkaninie jedwabnej tkaninie białego koloru, na tle krzyży św. Grzegorza. Z jednej strony, pośrodku błękitnego krzyża, umieszczono herb Polski (biały orzeł) i herb Łucka (Panna – kobieta postać w łodzi z wiankami w rozpostartych rękach). Również na sztandarze znajduje się napis „1879–1929” i podpis „Sumptem obywateli m. Łucka” (sumptem – własnym kosztem). Z drugiej strony, pośrodku malinowego krzyża rysunek przedstawia patrona strażników, św. Floriana. Widnieją tam także data i podpis: „Zawodowa straż pożarna m. Łucka”. Na białym tle, pomiędzy krawędziami czerwonego krzyża, znajduje się symbolika strażacka. Płótno ma na krawędziach złote frędzle. Do drzewca jest przymocowanych kilkadziesiąt żetonów metalowych. Każda delegacja bowiem po przybyciu na uroczystość 50lecia jednostki dołączała swój żeton. Obecnie opisywany sztandar jest własnością Wołyńskiego Muzeum Krajoznawczego.

Miejscem lokalizacji brygady straży pożarnej w Łucku do 1944 roku pozostawał teren zamkowy.

Natalia PUSZKAR

Каланча на Владичій вежі

Пожежі завжди були страшним лихом для мешканців сіл і міст, особливо у давні часи, коли будинки були переважно дерев'яними, з очеретяними стріхами або гонтовою покрівлею, а освітлення й опалення – далеким від doskonałości. Про найбільші пожежі, що вразили Луцьк, залишилися згадки в історичних документах.

У 1539 році горіли Верхній та Окольний замки, пожежа знищила архіви канцелярії луцьких князів. 1571 року згоріли будівлі навколо Ринкової площі. У 1617 році Луцьк запалили татари, котрі напали на місто. Пожежі 1724 і 1781 року серйозно пошкодили кафедральний костел Святої Трійці (знаходився неподалік від костелу Святих апостолів Петра і Павла). У липні 1803 року вогнем знищено десятки храмів, понад три сотні будинків міщан. У травні 1845 року пожежа спопелила майже всю забудову на острові, у тому числі вірменський храм.

Отже, виникненню професійної пожежної команди сприяли реалії самого життя.

Із будь-якої з трьох веж Луцького замку все місто, аж до найвіддаленіших околиць, видно, немов на долоні. Мабуть, цей фактор став вирішальним при виборі місця для розташування першої професійної пожежної команди, створеної постановою Луцької міської управи у 1879 році. Внутрішню подвір'я замку було зручним для облаштування у ньому різних служб: конюшні, возовні, пізніше – гаражів, тренувальних стендів. На Владичій вежі збудовано невеликий будиночок-каланчу, спостережний пункт. Можливо, у ньому був дзвін чи інші засоби сигналізації, якими зобов'язаний був ско-

риститись черговий, коли у будь-якій дільниці Луцька спалахувала пожежа. У 1925 році „Straż Ogniowa” отримала ще й телефон із номером 127, однак дзорці про лихо повідомляли оперативніше.

Штат першої професійної команди був невеликим: вісім пожежних і один старший brandmeister. Останнім був житель Луцька Лук'ян Діонісійович Снітковський. Пожежний обзоді складався з одного парокінного ходу.

У 1913 році, під час гасіння пожежі в приїжджому цирку, Лук'ян Снітковський одержав важкі поранення. Відтоді старшим brandmeisterом став його син Михайло Лук'янович Снітковський.

У 1924 році технічне устаткування (нині – матеріальна база) пожежного обозу поліпшилось. У його розпорядженні вже було 15 коней, які при потребі обслуговували 2 генераторні, 2 легкі і одну парову помпи, 200-метровий шланг, 9 бочок, 3 драбини, 6 гаків, 18 сокир, 10 відер, 14 касок, 3 брезентових уніформи, 18 пожежних поясів, 3 канати, 8 возів господарського призначення. У постійній бойовій готовності знаходився один парокінний виїзд. У тому ж році було придбано мотопомпу та одностійний автомобіль „Форд” із ручним насосом; у 1925 – тритонну автоцистерну на 3000 літрів води; у 1928 – до складу пожежного обозу

введені устатковані силами особового складу два півтонні автомобілі „Форд” із цистернами на 1000 літрів кожна.

Приказка „спить, як пожежник” – не про луцьких вогнеборців. Вони без роботи не сиділи. У 1924 році в Луцьку зафіксовано 96 пожеж, а вже у 1925 – 41. Найчастіше горіла сажа в димовідводах. Коли її не загасити вчасно, то вона може спричинити значні збитки. Ще горіли дерев'яні будинки, хліви, крамниці і склади.

Командантом пожежної команди, яка знаходилась у порядкуванні Луцького магістрату, до 1939 року був Вацлав Меснер. Йому підпорядковувалися два вихмістри, один пиротехнік і чотирнадцять пожежних.

У 1929 році пожежна команда Луцька відзначила своє 50-річчя. До цього свята громадяни міста виставили і подарували пожежним ювілейний прапор. Зображення, написи були вишиті золотими і срібними нитками на тканині шовковому полотнищі білого кольору, на фоні Георгіївських хрестів. З одного боку, в центрі блакитного хреста, був герб Польщі (білий орел) і герб Луцька (Панна – жіноча постать у човні з вінками у розведених руках). Також на прапорі присутні дата „1879–1929” і підпис „Sumptem obywateli m. Łucka” (Власним коштом – громадяни м. Луцька). З іншого боку, в центрі малинового хреста, зображено постать покровителя пожежників – святого Флоріана, а ще – дата і підпис: „Zawodowa straż pożarna m. Łucka” (Професійна пожежна команда м. Луцька). На білому фоні, між кінцями червоного хреста, розмістили пожежну символіку. Полотнище прапора було окантоване золотистою бахромою. До державки прапора було прикріплено декілька десятків металевих жетонів. Кожна делегация, що прибувала на святкування, прикріплювала свій жетон. Нині цей прапор є власністю Волинського краєзнавчого музею.

Пожежна команда Луцька розташовувалася на території замку із початку свого заснування до 1944 року.

Natalia PUSZKAR

Łuck gościł lwowskich pisarzy

W ciągu tygodnia Łuck dwukrotnie odwiedził słynny współczesny krytyk literacki, bibliograf i edytor, Wasył Gabor wraz ze swoimi przyjaciółmi.

Najpierw gość ze Lwowa zapoznał studentów Wydziału Filologii Romańsko-Germańskiej Wołyńskiego Uniwersytetu Narodowego z tłumaczką, córką wybitnego powieściopisarza Romana Iwanyczuka – Natalią Iwanyczuk. Pani Natalia przez ostatnie 15 lat zdążyła przetłumaczyć 45 książek z języków niemieckiego, austriackiego, norweskiego i fińskiego. Tak więc literatura ukraińska została wzbogacona o najnowsze dzieła znanych w Europie i w całym świecie autorów. Dzięki Natalii Iwanyczuk w języku ukraińskim do nas przemówili Leopold von Sacher-Masoch, Jostein Gaarder, Yuhana Barhum, Tove Jansson, Henrik Meynander i wiele innych. Tłumaczka w tajemniczość wołyńskich przyszłych kolegów z zawodu we własną twórczość artystyczną. Jej zdaniem władze ukraińskie powinny czerpać ze skandy-nawskich doświadczeń, tworząc fundusze wspierające rozpowszechnienie własnej literatury narodowej oraz zachęcając słynnych tłumaczy do przekładów dzieł autorów ukraińskich na języki obce. Być może wtedy o nas również więcej się dowiedzą, a nasi pisarze w końcu zostaną laureatami najbardziej prestiżowej nagrody – Nagrody Nobla.

Wasył Gabor zaprezentował obecnym ponad dziesięć nowych pozycji książkowych, które zostały wydane we lwowskiej agencji literackiej „Piramida”. Największe zainteresowanie wywołała praca słynnego szwedzkiego badacza Henrika Meynandera „Historia Finlandii”. Książka zawiera odpowiedź na pytania, jak mała narodowość potrafiła wytrwać mimo inwazji dużych państw i imperiów i dzięki czemu stała się ona jedną z największych potęg w Europie. Czy to nie jest dobry wzór do naśladowania dla Ukrainy?

Na drugie spotkanie z Łucką społecznością Wasył Gabor przybył ze lwowską pisarką, tegoroczną laureatką Nagrody Narodowej imienia Tarasa Szewczenki – Haliną Pahutiak. Autorka popularnych książek „Sługa z Dobromyła”, „Królestwo”, „Zachód słońca w Urozu”, „Zatonięci w śniegu” obecnie jest uważana za jedną z najbardziej mistycznych powieściopisarek współczesności. W jej utworach są harmonijnie połączone postaci historyczne i fikcyjne, bohaterowie z bajek i uduchowione ukraińskie duchy rodem z pieśni gminnej. Halina Pahutiak w swoim przemówieniu do wołyńskich studentów, profesorów i pisarzy opowiedziała o własnych planach na przyszłość oraz dotknęła kwestii współczesnego rozwoju literackiego, wynioskowawszy, iż „nasza literatura nie ma pojęcia o prawdziwych problemach ludzi, do których są skierowane wszystkie te książki”.

Wiktor JARUCZYK

Halina Pahutiak

Wasył Gabor i Natalia Iwanyczuk przedstawiają nowe książki wołyńcom
Wasył Gabor i Natalia Iwanyczuk przedstawiają na Wołyniu nowe książki

У Луцьку гостювали львівські письменники

Протягом тижня Луцьк двічі відвідали відомий сучасний письменник, літературний критик, бібліограф та видавець Василь Габор разом зі своїми друзями.

Спочатку львів'янин представив для студентів Волинського національного університету із факультету романо-германської філології сучасну перекладачку, доньку видатного українського прозаїка Романа Іваничука, Наталію Іваничук. Пані Наталя протягом останніх 15 років уже встигла перекласти 45 книг із німецької, австрійської, норвезької, шведської та фінської мов. Таким чином, українська література збагатилася найновішими творами відомих у Європі та всьому світі авторами. По-українськи, завдяки Наталії Іваничук, до нас «заговорили» Леопольд фон Захер-Мазох, Юстейн Гордер, Юган Баргум, Туве Янсон, Генрик Мейнандер та багато інших. Перекладачка поділилася із майбутніми волинськими колегами секретами власної художньої творчості. На думку Наталії Іваничук, українська влада мусить брати на озброєння скандинавський досвід, створюючи фонди, які спрямовані на популяризацію своєї літератури, заохочувати відомих перекладачів перекладати українських авторів на інші мови. Можливо, тоді і про нас знатимуть більше, а наші письменники, врешті, зможуть претендувати на найпрестижнішу нагороду Нобеля.

Василь Габор продемонстрував присутнім більше десятка нових книг, що пода-

чили світ у львівській літературній агенції «Піраміда». Чи не найбільше зацікавлення серед присутніх викликала праця знаного шведського дослідника Генрика Мейнандера «Історія Фінляндії». Книга дає відповіді на питання, як мала нація зуміла протистояти натиску великих держав та імперій, і завдяки чому стала однією з найуспішніших в Європі. Чим не приклад для України?

На другу зустріч із Луцькою письменницею, лауреатом цюгоричної Національної премії ім. Т.Шевченка Галиною Пагутяк. Авторка відомих книг «Слуга із Доброміля», «Королівство», «Закхід сонця в Урожі», «Потонулі в снігах» нині вважається одним із найбільш містичних прозаїків сучасності. У її творах гармонійно співіснують історичні події та вигадані герої, казкові персонажі та одухотворені українські фольклорні образи. Галина Пагутяк у своїй промові до волинських студентів, викладачів, письменників розповіла про плани на майбутнє, а також торкнулася проблем сучасного літературного процесу, підсумувала: «Наша література не відає про істинні потреби тих, для кого пишуться усі ці книги».

Виктор ЯРЧУЧИК

Wołyńscy pisarze obchodzą jubileusz

Niedawno Wołyńska Obwodowa Organizacja Narodowego Związku Pisarzy Ukrainy obchodziła jubileusz 30-lecia. Uroczystości odbyły się w Pałacu Kultury m. Łucka.

Święto rozpoczęło się w holu, gdzie pisarze chętnie rozdawali autografy wszystkim chętnym. Następnie, już ze sceny w głównej sali, kierownik obwodowego ośrodka pisarzy Wołyń, poetka Nina Horyk opowiedziała o osiągnięciach literatów. Swoimi wspomnieniami o latach działalności organizacji dzieliли się dawni członkowie organizacji Petro Mach, Wasył Hej, Josyp Struciuk, Wiktor Łazaruk. Członkami wołyńskiej organizacji związku jest obecnie 34 pisarzy. Większość z nich jest już dobrze znana nie tylko na terenach obwodu. Ostatnio

twórcy dorobek Wołodymyry Łysa, Wasyła Ślăpczuka, Nadii Humeniuk, Iwana Korsaka i wielu innych «smakują» wielbiciele ukraińskiej książki na wschodzie, zachodzie, północy i południu Ukrainy. W uroczystościach z okazji jubileuszu uczestniczyli też pisarze z Kijowa i sąsiedniej Białorusi.

Święto rozpoczęło się wcześniej, kiedy to wybitni pisarze współcześni oraz goście z Kijowa, postanowili spotkać się z wołyńskimi studentami, wykładowcami i literatami w naukowej bibliotece Wołyńskiego Uniwersytetu Narodowego im. Lesi Ukrainki. Swoim zdaniem o problemach literatury podzieliли się pisarz i wydawca Mychajło Ślăboszpyckij oraz prozaik, zastępca Głowy NZPU, Wasył Szklar. Do rozmowy również dołączyli się Iwan Korsak, Petro Kraluk, Stanisław Bondarenko, Mychajło Watulak, Aleksander Klimenko, Eugenij Chotymczuk. Szczegółowej uwagi pisarzy udzieliłi omawianiu najnowszej książki Wasyła Szklara «Czarny kruka». Roman uchodzi za pierwszą artystyczną interpretację tragicznych antyukraińskich wydarzeń w Chłodnym Jarze. Ponad 13 lat trwała praca autora nad «Czarnym krukiem». Trzeba było zebrać dużo dokumentów. Wreszcie «książka życia» Wasyła Szklara zobaczyła świat i już teraz bije rekordy pod względem ilości sprzedanych egzemplarzy. Nie jest to dziwne, ponieważ oprócz tragedii lat 20-30-tych zeszłego wieku opowiada ona także o sile dużego młodego pokolenia Ukraińców, którzy mimo tego, że oddali swoje młode ciała za ojczyznę, będą jeszcze długo żyć w pamięci swoich potomków.

Pід час зустрічі у бібліотеці Волинського національного університету ім. Лесі Українки
Під час spotkania в бібліотеці Воłyńskiego Uniwersytetu Narodowego im. Lesi Ukrainki

У волинських письменників – ювілей

Днями Волинська обласна організація Національної спілки письменників України відзначила 30-літній ювілей. Урочистості відбулися у Палаці культури м. Луцька.

Свято розпочалося у вестибюлі, де письменники люб'язно роздавали автографи всім охочим. Згодом, вже зі сцени у головному залі, керівник осередку письменників Волині, поетеса Ніна Горик розповіла про здобутки нинішніх літераторів. Своїми спогадами про роки діяльності організації поділилися старожили організації Петро Мах, Василь Гей, Йосип Струцюк, Віктор Łazaruk. До волинського осередку спілки нині входять 34 автори. Більшість із них вже добре знані далеко за межами області. Останнім часом творчим доробком Володимира Лиса, Василя Ślăpczuka, Нadiї Гуменюк, Івана Корсак та багатьох інших «смakують» гурмани української книги на сході, заході, півночі та півдні України. На урочистості з нагоди ювілею також приїхали письменники із Києва та сусідньої Білорусі.

Загалом свято розпочалося ще раніше, коли неординарні і видатні письменники сучасності, гості із Києва, вирішили зустрітись із волинськими студентами, викладачами, літераторами в приміщенні наукової бібліотеки Волинського національного університету

ім. Лесі Українки. Своїми ідеями про проблеми літератури поділилися письменник, видавець Михайло Ślăboszpyckij, прозаїк, заступник Голови НСПУ Василь Шкляр. До розмови також долучилися Іван Корсак, Петро Кралук, Stanisław Bondarenko, Михайло Ватуляк, Олександр Клименко, Євген Хотимчук. Особлива увага присутніх була зосереджена на обговоренні найновішої книги Василя Шклара «Чорний ворон». Роман вважається першою художньою інтерпретацією жалких антиукraińських подій у Холодному Яру. Понад 13 років тривала робота автора над «Чорним вороном». Довелося зібрати силу-силенну документальних даних. Зрештою, «книга життя» Василя Шклара побачила світ і вже зараз б'є рекорди за кількістю проданих примірників. Це й не дивно, адже окрім трагедії 20-30-х років минулого століття, у творі також ідеться про сильний дух молодого покоління українців, котрі хоч і покляли свої молоді тіла за рідну землю, проте будуть жити ще довго у пам'яті своїх нащадків.

Wiktor JARUCZYK

Виктор ЯРЧУЧИК

Krajobraz po wyborach, albo Pieniędzy na wiatr? Пейзаж після виборів, або Гроші на вітер?

Dzisiaj już jesteśmy przyzwyczajeni do wielu rzeczy, o których wcześniej nawet nie zastanawialiśmy się. Najpierw mam na myśli współczesną ukraińską politykę.

„...nic dziwnego, że partie polityczne są tak liczne.”

Nasz naród ze względu na warunki historyczno-polityczne w ciągu wielu dziesięcioleci zmuszony był żyć w warunkach monopartyjności i ogólnopanstwowego kierunku komunizmu, który był dozwolony jako jedyny nurt polityczny, ponieważ grzyby rosą pokazania swojego indywidualizmu. Na początku lat 90-tych minionego wieku w naszym państwie oficjalnych i nieoficjalnych partii pojawiło się chyba więcej niż wspólnot religijnych, a może nawet miast i wsi. Grzybów po ciepłym letnim deszczu jest mniej niż politycznych partii, ponieważ grzyby rosną wykorzystując bogactwo przyrody, a to – jak wiadomo – nawóz niestabilny. O wiele bardziej efektywnie w naszym świecie działają «dopingi» materialne, więc nic dziwnego, że partie polityczne są tak liczne.

Po pewnym okresie mętłowego życia politycznego, okresie, w którym wszystko było wolno, chyba że wolność wyboru była złudna, wreszcie doszliśmy do tego, że zrozumielśmy: ilość nie zawsze przyniesie oczekiwaną jakość. Lepiej mieć jedną dużą partię, w której długo i dużo inwestuje się. Przecież dywidendy będą wysokie. Dla stworzenia potężnej siły dzisiaj nie brzydzą się żadnymi środkami – tak finansowymi, jak i ludzkimi. Jednak właśnie takie osoby pomagają zainteresować elektorat, dlatego szczególnej wagi nabiera zaproszenie liderów różnych sił politycznych przez technologów polityki. Bardzo śmiesznym i jednocześnie bardzo tragicznym dla naszej historii jest to, że politycy i urzędnicy co roku wderują z partii do partii. Ich upodobania często są na tyle niestabilne, że nie przestajesz się dziwić patrząc na to, jak «lewy» w mgnieniu oka może zostać «prawy», a «czarny» – «biały». Tych, którzy szybko przystosowują się do sytuacji, wystarcza na wszystkich poziomach: od Kijowa do najmniejszej wioski. Czyżby pragnienie zysku i ciepłego miejsca mogło przekreślić najważniejsze – osobiste przekonania i wartości życiowe?

Kiedy został obalony reżim komunistyczny setki tysięcy ludzi na terenie całego Związku oddawali, palili, wyrzucali legitymacje partyjne. Liczba patriotów w haftowanych koszulach na Ukrainie zwiększała się szybciej niż bakterie w silosie. Można było to wytłumaczyć poprzez masowy ruch narodowy, ludzie wreszcie mogli usłyszeć prawdę, wypowiedzieć własne zdanie. Taką sytuację jeszcze można było zrozumieć. Jednak gdy teraz już wolni od presji ideologicznej «demokratyzni» ludzie pozwalają sobie zmieniać polityczne przekonania po każdym prezydenckim czy parlamentarnym wyborach, ogarnia strach. Najgorsze jest to, że ci ludzie nie mając żadnych wyrzutów sumienia mogą otwarcie patrzeć swoim wyborcom w oczy i dalej polewać brudem już byłych zwolenników. Przy czym wśród nas znajdują się tacy, którzy zaufają tym słowom i tym ludziom.

Czyżby sprawdzone przez historię powiedzenie o tym, że na dwóch Ukraińców znajdzie się trzech hetmanów, nie tylko nie traci aktualności, ale coraz częściej potwierdza się? Mentalny zwyczaj ciągnięcia koca w swoją stronę stał się ideowym, życiowym credo każdego mniej więcej udanego polityka i urzędnika. Przy takich okolicznościach jeszcze długo zawartość portfela, ilość metrów mieszkalnych, wartość parku samochodowego, które posiada człowiek będą określały jego rolę w społeczeństwie. Życie na ziemi, które jest takie krótkie – to egzamin, odpowiedź na pytanie czy zmożemy wstąpić do Królestwa Bożego – mówi Kościół. Jednak na tym egzaminie nasi urzędnicy i władze nie są obecni. Czyżby i po «straconym» życiu oni będą mieli czym się odkupić? Czy takich «przewodników» potrzebujemy? Kto komu służy: urzędnicy narodowi czy na odwrót?

Mówią, że każdy naród ma władze, na które on zasługuje. Ukraina – pracowite państwo z bogatą kulturą – po wielu latach bepańskowości tymczasem doczekała się tego, że większość obywateli nie ma świadomości narodowej, brakuje osób wykształconych,

moralnie i kulturalnie bogatych. Wychowanie dzieci, nauczanie młodego pokolenia wzoruje się na błędach dorosłych. Swoim przykładem przygotowujemy nowe pokolenie, które dobrze nauczy się tego, jak trzeba kupować i sprzedawać się.

„...z bilbordów już nie «patrzy» na nas prawie szczerym spojrzeniem setki «biedaczków», którzy chcą jednego – oddanego głosu w okręgu wyborczym na ich skromną personę.”

«Nareszcie te wybory skończyły się», – takimi lub podobnymi słowami większość Ukraińców podsumowało ogłoszenie oficjalnych wyników wyborów do lokalnych organów władzy. Nasze ulice są posprzątane z plakatów agitacyjnych, a z bilbordów już nie «patrzy» na nas prawie szczerym spojrzeniem setki «biedaczków», którzy chcą jednego – oddanego głosu w okręgu wyborczym na ich skromną personę. Pocztowe skrzynki nie «pękają» od nadmiaru papierowej produkcji. Ostatnie wybory osobiście dla mnie były przerażające przez to, że tak łatwo zostały wyrzucone na wiatr ogromne koszty, które przed tym zmateriałyzowały się w absurdalną, a jednak wiele obiecującą produkcję – telewizyjną, radiową, gazetową i broszurową, która nikomu nie była potrzebna. Gdyby tysiące, miliony hrywien zostały wydane na budowę placów zabaw, to każdy blok miałby swoje huśtawki i piaskownice. Przynajmniej choć jakiś ślad zostawiłyby po sobie zażurzeni od euforii zwycięstwa tysiące ochotczych znaleźć się chociażby w jakimkolwiek fotelu deputowanego.

„...Wielu naszych rodaków albo nie przyszło do wyborczych dzielnic, albo zagłosowało przeciw wszystkim!”

Ostatnie wybory pokazały, że Ukraińcy bardzo szybko stają się obojętnymi i nie dowierzają ukraińskim politykom. Wielu naszych rodaków albo nie przyszło do wyborczych dzielnic, albo zagłosowało przeciw wszystkim! Mimo ogromnej różnorodności politycznych sił i jeszcze większej liczby kandydatów tak i nie podjęliśmy decyzji o tym, czy rzeczywiście ktoś potrafi poprawić nasze życie.

Przyznajmy się sobie uczciwie, czy po zakończeniu wyborów odczuliśmy ulgę, że «obdarowaliśmy» władzę naprawdę godnych tego? Chyba pozostaje wrażenie przykre i gorzkie, że znowu znajdujemy się u «rozbitego koryta».

Wiktor JARUCZYK

Sьогодні ми вже призвичаїлися до багатьох речей, про які раніше навіть не дозволяли собі задуматися. У першу чергу, маю на увазі сучасний український політикум.

„...не дивно, чому особливою чисельністю можуть похвалитися політичні партії.”

була змушена жити в умовах монопартійності і єдино дозволеного загальнодержавного напрямку світлого комунізму, раптом отримала шанс проявити свою індивідуальність. З початком 90-х років минулого століття у нашій державі офіційних та неофіційних партій стало, мабуть, більше, ніж церковних громад чи навіть міст і селищ. Чисельність гробів після теплої літньої дощу є меншою, ніж політичних партій, оскільки гроби живляться природними багатствами, а це, як відомо, добровільно нестабільне. Набагато результативніше в нашому світі діють матеріальні «дopingи», тож не дивно, чому особливою чисельністю можуть похвалитися політичні партії.

Після певного сумбуру у політичному житті, всюдозволеності і псевдовільного вибору врешті дійшли до того, що зрозуміли: кількість не завжди принесе очікувану якість. Краще мати одну розвинену партію, в яку постійно вкладали серйозні гроші. Адже дивіденди будуть грандіозними. Для створення мегасили не гребують жодними ресурсами – як фінансовими, так і людськими. Однак саме особистості допомагають зацікавити електорат, тому особлива увага політехнологів звернена на заманювання політичних лідерів усіляких масштабів. Найсмішніше і, водночас, політрагічне для нашої історії є те, що політики, урядовці з року в рік подорожують партіями. Їхні уподобання часто настільки нестабільні, що диву даєшся як «лівий» за мить може стати «правим», а «чорний» – «білим». Пристосуванці вистає на усіх рівнях: від Києва до найменшого хутору. Невже жадоба до наживи, тепленького місця, може переписати найголовніше – особисті переконання і життєві цінності?

Коли впади комуністичний режим, люди сотнями тисяч по всьому Союзу здавали, палили, викидали партквитки. Кількість патріотів у вишиванках в Україні множилася швидше, ніж бактерії у силосній ямі. Це можна було пояснити масовим національним піднесенням, люди врешті могли почути правду, висловити власну позицію. Таку ситуацію ще можна було зрозуміти. Однак коли нині, вже вільні від ідеологічного тиску «демократичні» люди дозволяють собі міняти політичні переконання після кожних президентських чи парламентських виборів, стає моторошно. Найгірше, що ці люди, не маючи жодних докорів сумління, можуть відкрито дивитися своїм виборцям

Наша нація, що в силу історично-політичних умов, багато десятиліть

у вічі й продовжувати лити бруд вже на колишніх однодумців. Причому серед нас знайдуться такі, котрі вкотре повірять цим словам і цим людям.

Невже історично усталена приказка про те, що на два українці знайдеться три гетьмани, не лише не втрачає актуальності, а й набуває все більшого підтвердження серед нас? Ментальна звичка тягнути ковдру на себе стала ідейним, життєвим кредо кожного більш-менш реалізованого політика і чиновника. За таких обставин ще довго вміст гаманця, кількість житлових метрів, вартість автопарку у людини визначатиме її значимість у суспільстві. Земне життя, що є таким коротким – це іспит, відповідь на питання чи зможемо виступити до Царства Божого, – каже Церква. Однак цей іспит наші урядовці-посадовці прогують. Невже й після «розтриньканого» життя вони матимуть чим відкупитися? Чи таких «поводирів» ми потребуємо? Хто у кого ходити в слугах: чиновники у народі чи навпаки?

Кажуть, кожна нація отримує правителя, на яких вона заслуговує. Україна, працююча і багата культурно держава, за сотні років бездержавності поки дожилася до того, що досі більшість із нас не є національно свідомими, освіченими, морально і культурно багатими особистостями. Виховання дітей, навчання молоді проходить на помилках дорослих. Своїм прикладом ми готуємо нове покоління, що добре вивчить як потрібно купувати і вигідно продаватися.

„...білборди вже не «дивляться» на нас майже щирими поглядами сотень «бідолох», котрі хочуть одного – відданого голосу на дільницях за їхню скromну персону.”

«Нарешті ті вибори закінчилися», – такими чи подібними словами більшість українців підсумували офіційні оголошення результатів виборів до місцевих органів влади. Наші вулиці очистилися від наглядної агітації, а білборди вже не «дивляться» на нас майже щирими поглядами сотень «бідолох», котрі хочуть одного – відданого голосу на дільницях за їхню скromну персону. Поштові скриньки не «лопають» через надлишок паперової продукції. Останні вибори особисто мене вразили тим, наскільки легко були викинуті шалені кошти на вітер, перед тим матеріалізувавшись у безглузді, зате багатообіцяючи телевізійно-радіоїні роликів та газетно-брошуру, нікому не потрібну, продукцію. Коли б тисячі, мільйони гривень були витрачені на будівництво дитячих майданчиків, то кожна багатоповерхівка отримала б у сусіди гойдалки та пісочниці. Принаймні хоч якийсь слід лишили б по собі, запаморочені від ейфорії перемогти, тисячі охочих потрапити бодай у яке-небудь депутатське крісло.

„...Більшість наших співвітчизників або не прийшли на виборчі дільниці, або ж проголосували проти всіх!”

Останні вибори яскраво продемонстрували, що українці дуже швидко починають байдужити і зневірюватися в українському політикумі. Більшість наших співвітчизників або не прийшли на виборчі дільниці, або ж проголосували проти всіх! Попри величезне розмаїття політичних сил, і ще більшу кількість кандидатів, ми так і не вирішили, чи справді хтось зуміє покращити наше життя.

Зізнаймося собі чесно, чи після закінчення виборів ми відчували полегшення, що ми «обдарували» владою насправді гідних? Швидше складається прикре і гірке враження, що ми знову біля «розбитого корита».

Віктор ЯРУЧИК

Eliminacje centralne konkursu wiedzy o życiu i twórczości Fryderyka Chopina

29. października w Szkole Muzycznej im. F. Chopina w Łucku odbyły się eliminacje centralne konkursu Życie i twórczość Fryderyka Chopina. W eliminacjach wzięło udział 32 uczestników z trzech obwodów: łuckiego, chmielnickiego i rówieńskiego. Pytania, w większości otwarte, dotyczyły utworów Chopina oraz ich powiązań z jego biografią.

Фото Володимира Хомича

Фінал конкурсу знань про життя і творчість Фредеріка Шопена

29 жовтня у музичній школі ім. Ф.Шопена відбувся фінал конкурсу «Життя і творчість Фредеріка Шопена». У завершальному етапі конкурсу взяло участь 32 учасники із трьох областей: Волинської, Хмельницької і Рівненської. Запитання, переважно відкритого характеру, стосувалися творів Шопена та були пов'язані з його біографією.

Конкурс був przeprowadzony w całości w języku polskim. Pierwszy, pisemny etap na szczeblu centralnym wyłonił dziesięciu finalistów, a z nich drogą eliminacji ustnych trójkę najlepszych, którym zostali uczniowie obwodu chmielnickiego: Jana Szewczuk (pierwsze miejsce), Daria Cabak (drugie miejsce), Juliana Szewczuk (trzecie miejsce). Konkurs na tym etapie przeprowadzili członkowie Wielkopolskiego Stowarzyszenia na Rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich z przewodniczącą Komisji Konkursowej, Panią Ewą Kanabus – Koszał. Nagrody, m. in. dwa notebooki i cyfrowy aparat fotograficzny za miejsca na podium oraz pamiątkowe albumy, płyty i koszulki, a także wycieczkę do Polski Śladami Chopina (w planie zwiedzanie stolicy, Żelazowej Woli, wizyta w Sejmie, udział w uroczystościach Dnia Niepodległości na Placu Piłsudskiego w Warszawie) dla wszystkich laureatów oraz ich instruktorów ufundował Senat RP. Nagrody zostały wręczone w obecności konsula generalnego RP w Łucku Pana Tomasza Janika. Głównym organizatorem oraz inicjatorem konkursu o Chopinie w dwusetlecie jego urodzin było Wielkopolskie Stowarzyszenie na Rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich, koordynatorem na Ukrainie i współorganizatorem Stowarzyszenie Kultury Politycznej im. E. Felińskiego w Łucku, a patronat honorowy objął Konsulat Generalny RP w Łucku.

Justyna JANCZ

Конкурс повністю проводився на польській мові. У першій частині фіналу конкурсу, яка мала письмовий характер, було визначено десять фіналістів, а трійку найкращих – вибрано під час усної співбесіди. Ними стали учні із Хмельниччини: Яна Шевчук (перше місце), Дарія Цабак (друге місце), Юліана Шевчук (третє місце). Цей етап конкурсу проводили члени Великопольського товариства розвитку сільських територій на чолі з головою журі конкурсу – пані Евою Канабус-Косшал. Нагороди, зокрема два ноутбуки і цифровий фотоапарат за призові місця, пам'ятні альбоми, диски і футболки, а також екскурсія до Польщі «Слідами Шопена» (з запланованим відвідуванням столиці, Желязової Волі, візитом до Сейму, участю у святкуванні Дня незалежності на майдані Пилсудського у Варшаві) для всіх лауреатів та їхніх інструкторів профінансував Сенат РП. Нагородами було вручено у присутності Генерального консула РП у Луцьку Томаша Яніка. Головним організатором та ініціатором конкурсу про Шопена у двохсоту річницю його народження стало Великопольське товариство розвитку сільських територій, а його координатором та співорганізатором на Україні – Товариство польської культури ім. Еви Фелінської у Луцьку. Почесним організатором конкурсу стало Генеральне консульство РП у Луцьку.

Юстина ЯНЧ

Eliminacje centralne XIX Konkursu Recytatorskiego Kresy '2010 we Lwowie

6. i 7. listopada we Lwowie miał miejsce finał na szczeblu centralnym jednego z najbardziej prestiżowych międzynarodowych konkursów dla Polonii na świecie – recytatorskiego konkursu poezji im. A. Mickiewicza KRESY.

Po eliminacjach obwodowych do etapu lwowskiego zakwalifikowało się 80 uczestników. We Lwowie Wołyń został godnie zaprezentowany – w kategorii dzieci wyróżnienie otrzymała Marta Bagińska (Towarzystwo Kultury Polskiej im. W. Reymonta w Równem), w kategorii młodzieżowej wyróżniono Olę Kostyuk (Specjalistyczna Szkoła nr 15 w Równem), a pierwsze miejsce w tej kategorii zajęła Maria Andruchin (Towarzystwo Kultury Polskiej w Dubnie). Jurorami konkursu byli aktorzy i muzycy ze środowiska teatralnego Białegostoku. Głównym organizatorem oraz fundatorem cennych nagród – tygodniowych warsztatów teatralnych z aktorami i reżyserami polskimi w Białymstoku z międzynarodowym finałem najstarszej kategorii wiekowej, nagród pieniężnych oraz sprzętu elektronicznego i książek jest Wspólnota Polska oddział w Białymstoku. Dla uczestników konkursu oraz ich instruktorów została zorganizowana wycieczka po mieście semper fidelis, a czas wieczorny uprzyjemnił występ zespołu Sześć Złotych. Konkursowi patronował Konsulat Generalny RP we Lwowie, który dofinansował to kulturalne przedsięwzięcie.

Justyna JANCZ

Pісля завершення регіонального етапу до львівського фіналу потрапили 80 учасників. Волинь теж була достойно представлена у Львові: у віковій категорії для дітей нагороду отримала Марта Багінська (Товариство польської культури ім. В.Реймонта у Рівному), серед молоді нагороджено Ольгу Костюк (спеціалізована школа № 15 у Рівному), а перше місце у цій категорії посіла Марія Андрухін (Товариство польської культури у Дубно). До журі конкурсу увійшли актори та музиканти театру з Білостоку. Головним організатором та фундатором цінних нагород – тижневих театральних майстер-класів з польськими акторами і режисерами у Білостокі та міжнародним фіналом найстаршої вікової категорії, грошових премій, а також електроапаратури і книг – є філіал «Польської спільноти» у Білостоці. Для учасників конкурсу і їхніх інструкторів була організована екскурсія по місту semper fidelis, а вечірні години прикрасив виступ ансамблю «Шість злотих». Конкурс проводився під егідою Генерального консульства РП у Львові, яке долучилося до фінансування цього культурного проекту.

Юстина ЯНЧ

Camera obscura czyli świat przez dziurkę Камера-обскура або світ через отвір

We współczesnym świecie, który jest coraz bardziej uzbrojony w kolejne cyfrowe wynalazki, nie mamy czasu na przeanalizowanie zalewu informacyjnego. W pędzącym rytmie codzienności przemykają przed nami różne rzeczy, zjawiska, wydarzenia, postacie...

Artysta coraz częściej sięga po magię rzeczy prostych. W drewnianej skrzyneczce szuka schowka dla siebie, swoich myśli i czasu na przemyślenie. Fotomagik Ryszard Karczmarski, przy pomocy kamery obscura, wyczarowuje obrazy z otaczającego świata. Niczym iluzjonista przepuszcza przez mikroskopijną dziurkę ludzi, rzeczy i pejzaże otaczając ich kalejdoskopowym piorunem kolorów. A potem wyciąga ze swojej eleganckiej drewnianej skrzynki i rozdaje widzom przeróżne obrazki malowane światłem.

Właśnie sztukę takiego rodzaju mieli przyjemność oglądać luccanie, którzy przybyli 8 listopada do ART GALLERY na zaproszenie Konsulatu Generalnego w Łucku. Wystawa Ryszarda Karczmarskiego „Dyotyk światła” została zorganizowana w ramach obchodów Święta Niepodległości Polski. Później zostanie przewieziona do Równego.

Camera obscura (z łac. ciemna komnata) – prosty przyrząd optyczny pozwalający uzyskać rzeczywisty obraz. Była pierwowzorem aparatu fotograficznego.

Urządzenie to zbudowane jest z poczerwionej wewnątrz pudełka (dla zredukowania odbić światła). Na jednej ścianie znajduje się niewielki otwór (średnicy 0,3-1 milimetra zależnie od wielkości kamery) spełniający rolę obiektywu, a na drugiej matowa szyba (matówka) lub kalka techniczna. Promienie światła, wpadające przez otwór, tworzą na matowej odwrócony i pomniejszony obraz. Wstawiając w miejsce matówki kłiszkę fotograficzną można otrzymać zdjęcie.

У сучасному світі, який щораз щедріше озброюється новими цифровими винаходами, ми не маємо часу на те, щоб проаналізувати наплив інформації. У швидкому ритмі щоденності проскакують перед нами різні речі, явища, події, постаті...

Митець щораз частіше звертається до магії простих речей. У дерев'яній скриньці шукає сховку для себе, своїх думок і часу на роздуми. Фотохудожник Ришард Карчмарський за допомогою камери-обскура створює магичні картини з оточуючого світу. Ніби ілюзіоніст пропускає через мікроскопічний отвір людей, речі і пейзажі, оточуючи їх kalejdoskopічним оздобленням кольорів. А потім «виймає» зі своєї елегантної дерев'яної скриньки і роздає глядачам різноманітні картинки, що намальовані світлом.

Саме таке мистецтво мали приємність побачити лущани, які прийшли 8 листопада до Галереї мистецтв на запрошення Генерального консульства Республіки Польща в Луцьку. Виставка Ришарда Карчмарського «Діотик світла» була організована в рамках святкування Дня Незалежності Польщі. Пізніше її покажуть у Рівному.

Камера-обскура (лат. темна кімната) – простий оптичний прилад, який дозволяє отримати реальне зображення. Була прототипом фотографічного апарату.

Цей пристрій складається з коробки, яка є темною всередині (для зменшення відблисків світла). На одній стінці знаходиться невеликий отвір (діаметром 0,3-1 міліметра, залежно від величини камери), який виконує функцію об'єктиву, а на іншій – матове скло або технічний папір. Промені світла, які потрапляють через отвір, створюють на матовому склі перевернуте і зменшене зображення. Вставляючи в місце матового скла фотографічне кліше, можна отримати фотографію.

Фото Володимира Хомича

Одслоніє табличу пам'яткової hetmanowi Iwanowi Wyhowskiemu

24 жовтня 2010 року в луганському замку відбулося урочисте одслоніє табличу пам'яткової пошанованій славній hetmanowi українському Iwanowi Wyhowskiemu. Tablica została zainstalowana na ścianie Muzeum Sztuk Pięknych znajdującego się na miejscu, w którym stała kiedyś Kancelaria Starostwa i w której przez pewien czas pracował Iwan Wyhowski.

Uczczenie pamięci wybitnego hetmana rozpoczęła Msza Święta w Cerkwi pw. Podwyższenia Krzyża Świętego, potem wszyscy chętni poszli na uroczystości do zamku. Tablica została uroczysto odsłonięta pod dźwięk strzału z kozackiego dział. Następnie tablicę poświęcił przedstawiciel duchowieństwa. Każdy, kto przyczynił się do powstania pamiątkowego znaku, wygłosił słowa powitania i uczcił pamięć hetmana złożony kwiat pod tablicą.

W tym wydarzeniu uczestniczyli burmistrz Łucka Bogdan Szyba, przedstawiciele Wołyńskiego Kozackiego Strzeleckiego Bractwa, Konsul Generalny RP w Łucku Tomasz Janik, dyrektor Muzeum Sztuk Pięknych Zoya Nawrocka, przedstawiciele duchowieństwa prawosławnego i rzymskokatolickiego, historycy i mieszkańcy miasta.

Przemawiając do uczestników tej akcji Zoya Nawrocka opowiedziała krótką historię powstania tablicy podkreślając, że tę sprawę trzeba było już dawno skończyć. Przypominamy, że projekt tablicy został zainstalowany na ścianie muzeum jeszcze w kwietniu tego roku (patrz „Monitor Wołyński” nr 8 od 29 kwietnia 2010 roku). Dyrektor muzeum powiedziała także, że od tego momentu przewodniczący będą zaczynać wycieczkę po muzeum właśnie od przedstawienia tablicy pamiątkowej i opowieści o hetmanie i jego życiu w Łucku.

Autor tablicy, znany łucki malarz Mykola Kumanowski powiedział, że inicjatorzy pomysłu długo omawiali to, jak ona powinna wyglądać, ale w końcu wyszło świetne dzieło, które pokazuje wszystkie charakterystyczne cechy zewnętrzne Wyhowskiego. Na wykonanej z metalu tablicy przedstawiono portret Iwana Wyhowskiego z butawą. Obok portretu podane są główne daty związane z życiem i działalnością hetmana, a pod nimi widnieją się okrągłe pieczętki z herbami fundatorów. Mykola Kumanowski zaznaczył, że podobną tablicę planują zainstalować we Lwowie, ponieważ Iwan Wyhowski był członkiem nie tylko Łuckiego Bractwa, ale też Lwowskiego.

Hetman Iwan Wyhowski był znaną postacią nie tylko w historii Ukrainy, ale i w historii Polski. Obecny na uroczystości Konsul Generalny RP w Łucku Tomasz Janik zaznaczył: «Bardzo symbolicznym jest to, że o tej porze w obecności kozaków, przedstawiciele najwyższego duchowieństwa oraz władz miejscowych odsłaniają tę tablicę, poświęconą wybitnemu działaczowi ukraińskiego narodu hetmanowi Iwanowi Wyhowskiemu. Myślę, że dziś zebrałiśmy się tu razem jako spadkobiercy politycznego testamentu Iwana Wyhowskiego i razem będziemy pracować dla lepszej wspólnej przyszłości».

Oksana CYMBALUK

Відкрито меморіальну дошку гетьману Івану Виговському

24 жовтня 2010 року у Луцькому замку відбулося урочисте відкриття меморіальної дошки славетному українському гетьману Івану Виговському. Дошку розмістили на будівлі Художнього музею, який знаходиться на місці колишньої повітової канцелярії, де колись працював Іван Виговський.

Вшанування пам'яті видатного гетьмана розпочалося із панахиди у Хрестовоздвиженській церкві, після чого усі охочі пішли до замку на урочисте відкриття. Пам'ятку відкрили під акомпанемент гарматного пострілу. Після цього духовенство її освятило. Кожен, хто був причетний до виготовлення пам'ятного знаку, виголосив вітальні слова та вшанував пам'ять гетьмана, поклавши квіти біля дошки.

Учась у акції взяв міський голова Богдан Шибя, представники Волинського козацького стрільчого братства, Генеральний консул Республіки Польща в Луцьку Томаш Янік, директор Художнього музею Зоя Навроцька, представники православного та римо-католицького духовенства, історики та жителі міста.

Виступаючи перед присутніми, Зоя Навроцька розповіла коротку історію створення дошки, зазначивши, що цю справу потрібно було завершити вже давно. Нагадаємо, що проект дошки було встановлено на будівлі музею ще у квітні цього року (див. «Волинський монітор» № 8 від 29 квітня 2010 року). Також керівник музею повідомила, що відніти екскурсовиди будуть розпочинати екскурси по музею саме з представлення меморіальної дошки та розповіді про гетьмана і його життя у Луцьку.

Автор дошки, відомий луцький художник Микола Кумановський, розповів, що ініціатори задуму довго сперечалися як вона має виглядати, але в результаті вийшло чудове творіння, яке передає усі зовнішні риси Виговського, його характер. На дошці, відлитій з металу, зображений портрет Івана Виговського з булавою. Біля портрету вказані основні дати, які пов'язані з життям та діяльністю гетьмана, а під ними відбиті круглі печатки із гербами фундаторів. За словами Миколи Кумановського, таку ж дошку планують встановити у Львові, адже Іван Виговський був членом не лише Луцького, але й Львівського братства.

Гетьман Іван Виговський був знаною постаттю не тільки історії України, а й історії Польщі. Присутній на урочистості Генеральний консул Республіки Польща в Луцьку Томаш Янік зазначив: «Дуже символічно, що в цей час у присутності козацтва, представників найвищого духовенства, місцевої влади ми відкриваємо цю дошку видатному діячеві українського народу гетьману Івану Виговському. Я думаю, що ми сьогодні зібралися тут разом як спадкоємці політичного testamentу Івана Виговського і разом будемо працювати задля кращого спільного майбутнього».

Oksana CYMBALUK

Informacja wołyńska Волинська інформація

6 листопада у костелі Святих апостолів Петра і Павла відбулося урочисте богослужіння з нагоди прибуття до Луцька „Вогню Незалежності”, який польські харцери везли з Костюхівки до Варшави.

6 листопада в Катедрі pw. Św. Piotra i Pawła odbyła się Msza św. z okazji przybycia do Łucka „Ognia Niepodległości”, który polscy harcerzy wnieśli z Kosiuchówki do Warszawy.

8 листопада у Музеї волинської ікони відкрито виставку «Духовність і мистецтво», на якій представлені копії фресок та мозаїк XI-XII століття. Експонати привезені з собору Святої Софії та Кирилівської церкви Києва.

8 listopada w Muzeum Wołyńskiej Ikony otwarto wystawę „Sztuka i duchowość”, na której zostały zaprezentowane kopie fresków i mozaik z XI-XII wieków. Ekspozycja została przywieziona z Soboru Sofijskiego i cerkwi św. Cyryla w Kijowie.

Згідно з результатами місцевих виборів новим мером міста Луцьк буде Микола Романюк.

W wyniku lokalnych wyborów nowym burmistrzem miasta Łucka zostanie Mykoła Romaniuk.

У Луцьку, на вулиці Лесі Українки, на початку листопада відбувся плер „Місто, що зникає”, на якому представили близько 200 тематичних фото-робіт та 7 картин.

W Łucku na początku listopada na ulicy Lesi Ukrainki odbył się plener „Znikające miasto”, na którym zaprezentowano około 200 tematycznych zdjęć i 7 obrazów.

У Луцьку на початку листопада розпочали фотоплер „Луцький автограф”, який хочуть провести у чотирьох етапах: осінь, зима, весна і літо. Фотороботи будуть присвячені архітектурі міста Луцька.

W Łucku na początku listopada rozpoczęto plener fotograficzny „Łucki autograf”, który ma odbyć się w czterech etapach – jesień, zima, wiosna i lato. Dzieła fotograficzne będą pokazywać architekturę miasta Łucka.

6-10 грудня в рамках VII Міжнародного фестивалю Docudays.UA у Луцьку вже вдруге відбудеться „Дні документального кіно про права людини”.

6-10 grudnia w ramach VII Międzynarodowego Festiwalu Docudays.UA w Łucku już po raz drugi odbędzie się „Dni filmów dokumentalnych o prawach człowieka”.

Понеділок 15 листопада

ПЕРШИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ

06.00 „Доброго ранку, Україно!”
06.00 Ранкова молитва
06.05, 06.30, 07.00, 07.30, 08.00 Новини
06.10, 07.05, 08.05 Спорт
06.15, 07.10, 08.10 Погода
06.20 Вертикаль владі - 1 частина
06.35 Вертикаль владі - 2 частина
06.50 Православний календар
07.15 Ера бізнесу
07.25 Авторайв
07.50, 08.30 Мультифільм
08.15 Огляд преси
08.20 Нерухомисть з Іриною Кілко
08.40 Корисні поради
08.40 Пісники тижня
09.45 Погода
10.00 Ток-шоу „Легко бути жіночкою”
11.20 Розважальна програма „Анашлар, анашлар”
12.00 Новини
12.10 Діловий світ
12.15 Погода
12.20 Репартор
12.55 Право на захист
13.15 Прем'єра „Д/ф „Імем священної війни”

13.45 X/f „Видюк”
13.50 Новини
15.15 Europe News
15.25 Діловий світ.
Апрелітор
15.30 Погода
15.35 Крок до зірок.
Сарабачення
16.20 Діловий світ.
Сарабачення. Доля переможців
17.00 Шеф-кухар країни
18.55 Погода
18.00 Вікно в Америку
18.20 Новини
18.40 Діловий світ
18.55 Погода
19.00 Про головне
19.40 Чоловічий клуб.
Бокс
21.00 Пісники дня
21.25 Слово регіонам
21.35 Діловий світ
21.45 Світ спорту
21.55 Футбольний код
22.55 Трійка, Кено
23.00, 00.00 Пісники
23.15 Вертикаль владі - 1 частина
23.30 Пісники дай-джест
23.35 Вертикаль владі - 2 частина
23.50 Погода
00.10 Спорт
00.15 Віз першої особи
00.45 Док. фільм
01.20 Пісники дня
01.45 Погода

01.50 ТелеАкадемія
02.50 X/f „Видюк”
СТБ
06.00, 00.50 „Бізнес”
06.25 „Документальний детектив”
06.50 Т/с „Комісар Рекс”
09.50 „Танцювальне шоу „Лід і лопуля”
12.55 „Вітала екстра-сенс. Вітала світів”
15.00 „Лавий опруж-мис”
17.00 „Неймовірна правда про арок”
18.10 „Чужі помилки. Життя весільного персія”
19.10 „Україна має талант! Найкраще”
21.25 Т/с „Куліни та Партнери”
22.25 Т/с „Доктор Хаус”
23.25 Т/с „Клініка”
5 КАНАЛ
06.00 Програма передач
06.01, 22.30 „Час-Тайм”
06.15, 18.45, 00.15, 03.15, 05.15 „Час-спорту”

06.25, 10.20, 13.20, 15.05, 17.20, 18.50, 22.45, 00.25, 03.20, 05.20 „Погода на курорті”
06.30 „Ранок на 5-му”
09.10, 22.15, 23.20, 02.45, 04.15 „Бізнес-час”
09.20, 12.20, 14.20, 16.05, 17.50, 22.20, 23.50, 02.50, 04.25 „Погода в Україні”
09.25, 00.30 „Автопілот-новини”
09.35, 13.30, 14.30 „5 елементів”
10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00, 20.30, 23.00, 03.00, 05.00 „Час новин”
10.30, 11.30, 12.30, 13.30 „Спільний проект 5 каналу та інформаційного агентства УНІАН”
10.35, 01.20, 02.55, 03.25, 04.20, 05.25 „Огляд преси”
11.20 „Зверни увагу з Тетяною Рамч”
15.10, 16.10 Народно-ток-шоу „Майдан”
17.30, 04.30 „Територія закону”
18.25 Гала-концерт застольної пісні.
18.30, 05.30 „Київський час”
19.00, 00.00, 04.00 „Час новин” (російською мовою)
19.10, 01.00 Телемара-спорти

фон „Інформаційний підсумок дня”
21.00, 02.00 „Час”
21.50, 03.30, 05.40 „Велика політика”
23.30 „Хроніка дня”
TVP POLONIA
08.00 „Сміяся, країно”. Кабаре.
08.55 „Моли”. Т/с
09.30 Питання на сніданок.
11.55 Польський смак
12.00 „Ляж любов”. Т/с
13.00, 20.30, 02.30 Новини
13.15, 19.45, 03.10 „Будинок парадального священника”. Т/с
14.10 „Далеко від носиків”
14.55 „Шоу Бенні Піла”.
16.50, 19.50 Поїди.
17.10, 20.25 Погода.
17.55 Журналістика.
18.00 „Чому я?”
21.00 X/f „Примарний гонимий”

21.15 „Чоловіче-жіноче”.
22.05, 04.25 Погода 24.
22.35 „Біле танго”. Т/с
23.30 „Алфавіт кабаре”.
23.50, 07.05 Ток-шоу Томаша Ліса.
00.45 „Правдиві історії”.
01.45 „Невідкриті скари-би”. Телеуртун.
03.35 „Кіт життя”. Т/с
04.55 „Любові тебе, Польща!”. Телеуртун.
POLSAT
06.00 Вставай! Граємо!.
07.00 „Новини Полсат”.
11.00 „Далеко від носиків”
12.00, 17.30 „Саме життя”
13.00 „Приймаймо родина”
14.00 „3 брудного качення в Лебіді”.
15.00, 19.00 „Перше кохання”.
15.45 „Шоу Бенні Піла”.
16.50, 19.50 Поїди.
17.10, 20.25 Погода.
17.55 Журналістика.
18.00 „Чому я?”
21.00 X/f „Примарний гонимий”

23.15 X/f „Гладіатор”
01.35 Тасманич доп.
TVP-1
07.00 Кава або чай.
09.00, 13.00, 16.00, 20.30 Новини.
09.05, 16.15 Політика за кадром.
09.25 „Радіо „Роман”.
10.00 „Мікі, Дональд, Гудвін: Три мушкетери”
14.15 „Життя безхребетних”.
14.45, 18.30 „Будинок парадального священника”.
15.15, 18.55 „Кіан”.
16.40 „Мода на успіх”.
17.35 Принці.
18.00 Телекспрес.
19.35 Угадай мелодію.
20.05 Вечірка.
21.25 „Вогнем і мечем” серіал.
22.35 Театр ТВ.
00.00 Том Беренджер у бойовику „Нимачова замка”. СІЛА, 1996.
02.05 „Брати і сестри” серіал. СІЛА.
03.00 Позначки.

03.30 „Королі центра міста” - серіал, РП.
05.05 „Пан Сміття”.
TVP-2
05.20 „Дочки Маклакова”.
07.00, 17.05 Передвигорна агітація.
07.25 Репортаж.
08.30 „І в горі, і в радості”.
09.30 Питання на сніданок.
11.50 Алея зірок.
12.10 Сімейний турнір.
12.45 Терміново погрібно.
13.15 Діана Діонна - зустріч-немоєса.
13.50 Запитуємо про Бога.
14.15, 05.50 Кабаре.
15.30 „Священна війна”.
16.05 „Час честі”.
17.35 Розкажи нам свою історію.
18.25 Один із десяти.
19.00 Панорама.
19.40 Гарна тема на вишлюнок.
20.35 „Хлопці вілліні”.
21.10 „Колонія щастя”.
21.45 „Мостовий міст”.
22.30 Ток-шоу Томаша Ліса.
23.55 „Мислити як зло-чинець”.
00.50, 04.20 „Володарі світу”.
02.05 „Архітектурні пригоди”.
03.30 „Четверта влада”.

Вівторок 16 листопада

ПЕРШИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ

06.00 "Доброго ранку, Україно!"
06.00 Ранкова молитва
06.05, 06.30, 07.00, 07.30, 08.00 Новини
06.10, 07.05, 08.05 Спорт
06.15, 07.10, 08.10 Погода
06.20 Вертикаль влади - 1 частина
06.35 Вертикаль влади - 2 частина
06.50 Православний календар
07.15 Ера бізнесу
07.20 Створи себе
07.25 Автодрайв
07.35 Нерухомість з Іриною Кілко
07.50, 08.30 Мультфільм
08.15 Огляд преси
08.40 Корисні поради
09.00 Підсумки дня
09.25 Про головне
10.00 Ток-шоу "Легко бути жіночкою"
11.20 Розважальна програма "Аншлаг, аншлаг"
12.00 Новини
12.10 Діловий світ
12.20 Хай щастить
12.40 Темний силует
13.00 Хай так
13.25 Х/ф "Шалений день, або одруження Фігаро" 1 серія
15.00 Новини
15.15 EuroNews
15.25 Діловий світ.

Атросектор
15.30 Погода
15.35 Золотий гусак
16.00 Фольк-муз.
17.00 Щоденник ДПКС-2010
17.10 Сьогодні - День телебачення. Прем'єра. Д/ф "Телебачення. Хроніки"
18.05 Шеф-кухар. Вечера
18.20 Новини
18.40 Діловий світ
18.55 Погода
19.00 Про головне
19.40 Чоловічий клуб.
Змішані єдиноборства
21.00 Підсумки дня
21.25 Слово регіонам
21.35 Діловий світ
21.45 Світ спорту
21.55 Погода
22.00 Світло. Доцільні впровадження ювенальної юстиції в Україні
22.30 Книга. ua
22.55 Тріпка, Кено, Максима
23.00, 00.00 Підсумки
23.15 Вертикаль влади - 1 частина
23.30 Підсумки дайджест
23.35 Вертикаль влади - 2 частина
23.50 Погода
00.10 Спорт
00.15 Від першої особи
00.45 Док. фільм
01.20 Підсумки дня
01.45 ТелеАкадемія
02.45 Х/ф "Шалений

день, або одруження Фігаро" 1 серія
04.20 Чоловічий клуб
05.20 Програма мультфільмів
СТБ
06.20, 00.50 "Бізнес+"
06.25, 21.25 Т/с "Кулагін та Партнери"
06.50 Т/с "Комісар Рекс"
09.50 Х/ф "Право на надзвичайність"
11.55 "Нез'ясовно, але факт"
12.55 "Битва екстра-сенсів"
14.00 "Моя правда. Наталя Крачковська. 120 кр. самотності"
15.00 "Давай одружи-мося"
17.00 "Неймовірна правда про зірок"
18.00, 22.00 "Вікна-Новини"
18.10 "Чужі помилки. Удар із минулого"
19.10 "Правила життя. Дім - убиця"
20.10 "В пошуках істини. Вольф Мессинг - проклятий провидень"
22.25 Т/с "Доктор Хаус"
23.25 Т/с "Клініка"
00.40 "Вікна-Спорт"
00.55 Х/ф "Плюс один"

5 КАНАЛ
06.00 Програма перелач
06.01, 22.30 "Час-Тайм"
06.15, 18.45, 00.15, 03.15, 05.15 "Час спорту"
06.25, 10.20, 13.20, 15.20, 17.20, 18.50, 22.45, 00.25, 03.20, 05.20 "Погода на курортах"
06.30 "Ранок на 5-му"
09.20, 12.20, 14.20, 16.20, 17.50, 22.20, 23.50, 02.50, 04.25 "Погода в Україні"
09.25, 00.30 "Автопілот-новини"
09.35, 13.30, 14.30 "5 елемент"
10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00, 20.30, 23.00, 03.00, 05.00 "Час новин"
10.30, 11.30, 12.30 "Спільний проєкт 5 каналу та інформаційного агентства УНІАН "Прес-конференції у прямому ефірі"
10.55, 01.50, 02.55, 03.25, 04.20, 05.25 "Огляд преси"
11.20 "Зверни увагу з Тетяною Рамус"
15.30 "Здоров'я історії"
16.30 "Арсенал"
17.30, 04.30 "Велика політика"
18.30, 05.30 "Київський час"
19.00, 00.00, 04.00 "Час новин" (російською мовою)
19.10, 01.00 Телемарафон "Інформаційний підсумок дня"
21.00, 02.00 "Час"
21.50, 03.30, 05.40 "На межі"
23.30 "Хроніка дня"
00.40 "Ресторанні новини"
TVP POLONIA
08.10 Гала-концерт застольної пісні.
08.55 "Клас на підборозці". Т/с
09.30 Питання на сніданок.
11.55 Польський смак.
12.10 "Ляк любов". Т/с
13.00, 20.30, 02.30 Новини.
13.15, 19.45, 03.10 "Будинок парافیального священика". Т/с
13.45, 22.05, 04.25 Польща 24.
14.10 "Іспит життя"

Тетяною Рамус"
15.30 "Не перший погляд"
16.30 "Мотор-ТВ"
17.30, 04.30 "Особливо небезпечно"
18.30, 05.30 "Київський час"
19.00, 00.00, 04.00 "Час новин" (російською мовою)
19.10, 01.00 Телемарафон "Інформаційний підсумок дня"
21.00, 02.00 "Час"
21.50, 03.30, 05.40 "На межі"
23.30 "Хроніка дня"
00.40 "Смачні подорожі"
TVP POLONIA
08.10 Гала-концерт застольної пісні.
08.55 "Клас на підборозці". Т/с
09.30 Питання на сніданок.
11.55 Польський смак.
12.10 "Ляк любов". Т/с
13.00, 20.30, 02.30 Новини.
13.15, 19.45, 03.10 "Будинок парافیального священика". Т/с
13.45, 22.05, 04.25 Польща 24.
14.10 "Іспит життя"

Т/с
15.00 "Зоосторії". Д/ц
15.30 "Кольори щастя". Т/с
16.00 Ток-шоу Томаса Ліса.
17.00, 01.25 "Золоті хіти"
17.30 "Златопольські". Т/с
18.00 Телеекспрес.
18.25 "Шанс на успіх".
19.20 "Що дає кіношкола". Д/ф
20.15, 02.15 На добраніч, малюки.
21.00, 02.55 Спорт.
21.15 "Лондонці". Т/с
22.30, 04.50 "Вільно-тека".
22.40 "Екстрадіція". Т/с
23.40 "Каbare". Т/с
00.30 "Тигри Європи". Т/с
01.45 "Войтек Червоносвітлом". Тележурнал.
03.35 "Чоловіче-жіноче". Т/с
05.00 "Вечір з Ласковиком і Малицьким".
05.55 "Поручитель". Т/с
06.45 Затишок зірок.
07.10 "Твої золоті хіти"
07.25 "Правдиві історії". Д/ц

POLSAT
06.00 Вставай! Праємо!
07.00 "Новини Полсат".
08.25 М/ф "Пагорб драконів 2"
09.55 "Світ за сімейством Кепських".
11.00 "Далеко від носилок".
12.00, 17.30 "Малановський і партнери".
12.30, 20.30 "Саме життя".
13.00 "Приємна родина".
14.00 "Збридкого каченяти в Лебідь".
15.00, 19.00 "Перше кохання".
15.45 "Шоу Бенні Гілла".
16.50, 19.50 Події.
17.10, 19.25 Погода.
17.15 Втручання.
18.00 "Чому я?".
21.00 Х/ф "7 секунд".
23.05 "C.S.I.". 01.05 Х/ф "Час тіней".
03.05 Таємниці долі.
TVP-1
06.05 "Мода на успіх".
07.00 Кава або чай.
09.00, 13.00, 16.00, 20.30 Новини.

09.05 Політика за кавою.
09.20 "Радіо "Роман".
09.55 Мультсеріал.
10.30 Дитсадок "1".
11.05 Навіщо? Чому? Як?
11.25 Усі, хто бачив, усі, хто знає.
11.55 "Європейська лабораторія".
12.20, 02.55 Телекраниня.
13.10 Агробізнес.
13.40, 15.45 Передвиборна агітація.
14.15 "Життя безхребетних".
14.45, 18.30 "Будинок парافیального священика".
15.15, 18.55 "Клан".
16.40 "Мода на успіх".
17.35 Приціл.
18.00 Телеекспрес.
19.35 Угадай мелодію.
20.05 Вечірка.
21.25 "Тільки свої".
23.00 Каbare.
00.10 Том Беренджер у бойовику "Снайпер" - США, 1992.
01.15 "Брати і сестри".
02.00 Позначки.
02.35 "Королі центра міста" - серіал, РП.
04.05 "Пан Сміття".
04.10 "Правда про Джейн".
TVP-2

06.30 "M.A.S.H.". 07.00, 17.05 Передвиборна агітація.
08.00 Телемагазин.
08.30 "І в гору, і в радість".
09.30 Питання на сніданок.
11.55 Алея зірок.
12.20 Сімейний турнір.
12.55 "20 способів схуднути".
13.50, 20.35 "Хлопці вільні".
14.20 Велика бійка за дитину.
15.30, 21.10 "Кольори щастя".
16.05, 21.55 "Мостовьяки".
17.00 Локальна програма.
17.35 Розкази нам свою історію.
18.25 Один із десяти.
19.00 Панорама.
19.40 Гаряча тема.
20.00 "Ліценція на виховання".
21.40 "Кольори життя".
22.55 Експрес репортерів.
23.55, 05.20 "Інший досконалий світ".
01.05 "Взвод".
03.10 "07, виходить на зв'язок".

Середа 17 листопада

ПЕРШИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ

06.00 "Доброго ранку, Україно!"
06.00 Ранкова молитва
06.05, 06.30, 07.00, 07.30, 08.00 Новини
06.10, 07.05, 08.05 Спорт
06.15, 07.10, 08.10 Погода
06.20 Вертикаль влади - 1 частина
06.35 Вертикаль влади - 2 частина
06.50 Православний календар
07.15 Ера бізнесу
07.20 Створи себе
07.25 Автодрайв
07.50, 08.30 Мультфільм
08.15 Огляд преси
08.40 Нерухомість з Іриною Кілко
08.40 Корисні поради
09.00 Підсумки дня
09.25 Слово регіонам.
Дайджест
10.00 Ток-шоу "Легко бути жіночкою"
11.10 Щоденник ДПКС-2010
11.20 Розважальна програма "Аншлаг, аншлаг"

12.00 Новини
12.10 Діловий світ
12.15 Погода
12.25 Сіньрада
13.00 Д/ф "Телебачення. Хроніки"
13.40 Х/ф "Шалений день, або одруження Фігаро" 2 серія
15.00 Новини
15.15 EuroNews
15.25 Діловий світ.
Атросектор
15.30 Погода
15.35 Хто в домі хазяїн?
15.55 До 65-ї річниці ООН. Музика всх континентів
16.55 Щоденник ДПКС-2010
17.05 В гостях у Д. Гордона. Катерина Семенова. (ч.2)
18.05 Шеф-кухар.
18.20 Новини
18.40 Діловий світ
18.55 Погода
19.00 Про головне
19.40 Чоловічий клуб.
Бокс
21.00 Підсумки дня
21.25 Слово регіонам
21.35 Діловий світ
21.45 Світ спорту
21.55 Погода
22.00 Красиво
22.45 Мегалот

22.50 Суперлото, Тріпка, Кено
23.00, 00.00 Підсумки
23.15 Вертикаль влади - 1 частина
23.30 Підсумки дайджест
23.35 Вертикаль влади - 2 частина
23.50 Погода
00.10 Спорт
00.15 Від першої особи
00.45 Док. фільм
01.20 Підсумки дня
01.45 ТелеАкадемія
04.00 Чоловічий клуб.
Змішані єдиноборства
05.20 Програма мультфільмів
СТБ
05.40, 21.25 Т/с "Кулагін та Партнери"
06.10, 00.50 "Бізнес+"
06.15 "Комісар Рекс"
09.00 Кінець ефіру
09.00 - 10.00 ПРОФІЛАКТИКА
10.00 "Ідуши - іди"
11.55 "Нез'ясовно, але факт"
12.55 "Битва екстра-сенсів"
14.00 "Правила життя. Дім - убиця"
15.00 "Давай одружи-мося"

17.00 "Неймовірна правда про зірок"
18.00, 22.00 "Вікна-Новини"
18.10 "Чужі помилки. Таємне кохання Лопіти"
19.10 "Зіркове життя. Самотність перших красунь"
20.10 "Російські сенсації. Касир Примадони"
22.45 "Доктор Хаус"
23.25 Т/с "Клініка"
00.40 "Вікна-Спорт"
00.55 Х/ф "Перстені з Амстердаму"
5 КАНАЛ
06.00 Програма перелач
06.01, 22.30 "Час-Тайм"
06.15, 18.45, 00.15, 03.15, 05.15 "Час спорту"
06.25, 10.20, 13.20, 15.20, 17.20, 18.50, 22.45, 00.25, 03.20, 05.20 "Погода на курортах"
06.30 "Ранок на 5-му"
09.20, 12.20, 14.20, 16.20, 17.50, 22.20, 23.50, 02.50, 04.25 "Погода в Україні"
09.25, 00.30 "Автопілот-новини"
09.35, 13.30, 14.30 "5 елемент"
10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00, 20.30, 23.00, 03.00, 05.00 "Час новин"
10.30, 11.30, 12.30 "Спільний проєкт 5 каналу та інформаційного агентства УНІАН "Прес-конференції у прямому ефірі"
10.55, 01.50, 02.55, 03.25, 04.20, 05.25 "Огляд преси"
11.20 "Зверни увагу з Тетяною Рамус"
15.30 "Здоров'я історії"
16.30 "Арсенал"
17.30, 04.30 "Велика політика"
18.30, 05.30 "Київський час"
19.00, 00.00, 04.00 "Час новин" (російською мовою)
19.10, 01.00 Телемарафон "Інформаційний підсумок дня"
21.00, 02.00 "Час"
21.50, 03.30, 05.40 "На межі"
23.30 "Хроніка дня"
00.40 "Ресторанні новини"
TVP POLONIA
08.00 "Шанс на успіх".

"Автопілот-новини"
09.35, 13.30, 14.30 "5 елемент"
10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00, 20.30, 23.00, 03.00, 05.00 "Час новин"
10.30, 11.30, 12.30 "Спільний проєкт 5 каналу та інформаційного агентства УНІАН "Прес-конференції у прямому ефірі"
10.55, 01.50, 02.55, 03.25, 04.20, 05.25 "Огляд преси"
11.20 "Зверни увагу з Тетяною Рамус"
15.30 "Здоров'я історії"
16.30 "Арсенал"
17.30, 04.30 "Велика політика"
18.30, 05.30 "Київський час"
19.00, 00.00, 04.00 "Час новин" (російською мовою)
19.10, 01.00 Телемарафон "Інформаційний підсумок дня"
21.00, 02.00 "Час"
21.50, 03.30, 05.40 "На межі"
23.30 "Хроніка дня"
00.40 "Ресторанні новини"
TVP POLONIA
08.00 "Шанс на успіх".

08.55 "Канікули з примарами". Т/с
09.30 Питання на сніданок.
11.55 Польський смак.
12.10 "Ляк любов". Т/с
13.00, 20.30, 02.30 Новини.
13.15, 19.45, 03.10 "Будинок парافیального священика". Т/с
13.40, 22.05, 04.25 Польща 24.
14.05 "Вільно-тека".
14.15 "Чоловіче-жіноче". Т/с
15.00 "Попороч Макловица". Тележурнал.
15.30 "Кольори щастя". Т/с
16.00 "Біле танго". Т/с
17.00, 01.00 "Золоті хіти".
17.30 "Златопольські". Т/с
18.00 Телеекспрес.
18.30 Концерт "Атлас польського року".
19.15 "Невідкриті скарби". Тележурнал.
20.15, 02.15 На добраніч, малюки.
21.00, 02.55 Спорт.
21.15 "Відмак". Х/ф
23.55 "Вечір з Ласковиком і Малицьким".
00.55, 07.15 Варто обговорити.
03.35 "Лондонці". Т/с
04.55 "Клуб каbare".

05.45 "Тигри Європи". Т/с
06.50 Опале 2010 р. Концерт.
POLSAT
06.00 Вставай! Праємо!
07.00 "Новини Полсат".
08.30 Мультфільм.
10.00, 21.00 "Світ за сімейством Кепських".
11.00 "Далеко від носилок".
12.00, 17.30 "Малановський і партнери".
12.30, 20.30 "Саме життя".
13.00 "Приємна родина".
14.00 "Збридкого каченяти в Лебідь".
15.00, 19.00 "Перше кохання".
15.45 "Так, любя".
16.15 "Шоу Бенні Гілла".
16.50, 19.50 Події.
17.10, 19.25 Погода.
17.15 Втручання.
18.00 "Чому я?".
21.30 Х/ф "Чоловік за викликом".
23.30 Убий мене сміхом.
01.45 Таємниці долі.
TVP-1
06.05, 16.40 "Мода на

успіх".
07.00 Кава або чай.
09.00, 13.00, 16.00, 20.30 Новини.
09.05 Політика за кавою.
09.20 "Радіо "Роман".
09.55 Мультсеріали.
10.30 Будильник.
11.00 Що читати дитині.
11.20 Широка копія.
11.50 Радіо.
12.20, 02.45 Телекраниня.
13.10 Агробізнес.
13.40, 15.45 Передвиборна агітація.
14.15 "Життя безхребетних".
14.45, 18.25 "Будинок парافیального священика".
15.15, 18.55 "Клан".
17.35 Приціл.
18.00 Телеекспрес.
19.35 Угадай мелодію.
20.05 Вечірка.
21.15, 01.05 Футбол Польща - Берг Слонової Кістки.
23.45 "Незвичайні історії".
00.20 Варто обговорити.
01.20 "Скаль".
03.45 "Королі центра міста" - серіал, РП.
05.15 "Пан Сміття".

05.20 "Велике прибирання".
TVP-2
06.30 "M.A.S.H.". 07.00, 17.05 Передвиборна агітація.
07.15, 17.35 Розкази нам свою історію.
08.00 Телемагазин.
08.30 "І в гору, і в радість".
09.30 Питання на сніданок.
11.50 Алея зірок.
12.15 Гільйотина.
12.45 Жінка на тлі дотажі.
12.55 "Доктор Мартін".
13.50, 20.35 "Хлопці вільні".
14.30 Телетурнір.
15.30, 21.10 "Кольори щастя".
16.05, 21.45 "Мостовьяки".
18.25 Один із десяти.
19.00 Панорама.
19.40 Гаряча тема.
20.00 "Ліценція на виховання".
22.50, 04.25 "Я вам покажу!". комедія, РП, 2005.
00.55 "C.S.I.". 01.50 "Доктор Хаус".
02.45 "Пітбулл".

Четвер 18 листопада

ПЕРШИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ

06.00 "Доброго ранку, Україно!"
06.00 Ранкова молитва
06.05, 06.30, 07.00, 07.30, 08.00 Новини
06.10, 07.05, 08.05 Спорт
06.15, 07.10, 08.10 Погода
06.20 Вертикаль влади - 1 частина
06.35 Вертикаль влади - 2 частина
06.50 Православний календар
07.15 Ера бізнесу
07.20 Створи себе
07.25 Автодрайв
07.35 Нерухомість з Іриною Кілко
07.50, 08.30 Мультфільм
08.15 Огляд преси
08.40 Корисні поради
09.00 Підсумки дня
09.25 Про головне
10.00 Ток-шоу "Легко бути жіночкою"
11.10 Щоденник ДПКС-2010
11.20 Здоров'я
12.00 Новини
12.10 Діловий світ
12.15 Погода
12.25 Аудієнція. Краї-

ни від А до Я. Кувейт
13.00 Х/ф "Опудало"
15.00 Новини
15.15 EuroNews
15.25 Діловий світ.
Атросектор
15.30 Погода
15.40 Як це? Вам лист
16.05 Наша пісня
16.50 Щоденник ДПКС-2010
17.05 В гостях у Д. Гордона. Катерина Семенова. (ч.3)
18.05 Шеф-кухар.
18.20 Новини
18.40 Діловий світ
18.55 Погода
19.00 Про головне
19.40 Чоловічий клуб.
Змішані єдиноборства
21.00 Підсумки дня
21.25 Слово регіонам
21.35 Діловий світ
21.45 Світ спорту
21.55 Погода
22.00 Прем'єра. Д/ф "Три таємниці Шумського" (фільм 1)
22.50 Тріпка, Кено, Максима
23.00, 00.00 Підсумки
23.15 Вертикаль влади - 1 частина
23.30 Підсумки дайджест
23.35 Вертикаль влади - 2 частина
23.50 Погода

00.10 Спорт
00.15 Від першої особи
00.45 Док. фільм
01.20 Підсумки дня
01.45 Погода
01.50 ТелеАкадемія
02.50 Х/ф "Опудало"
04.50 Програма мультфільмів
05.50 Діловий світ.
Атросектор
СТБ
06.15, 00.50 "Бізнес+"
06.20, 21.25 Т/с "Кулагін та Партнери" (1)
06.45 Т/с "Комісар Рекс" (1)
09.50 Х/ф "Приходьте завтра!"
11.55 "Нез'ясовно, але факт"
12.50 "Битва екстра-сенсів"
13.55 "Зіркове життя. Самотність перших красунь"
15.00 "Давай одружи-мося"
17.00 "Неймовірна правда про зірок"
18.00, 22.00 "Вікна-Новини"
18.10 "Чужі помилки. Геройська трагедія"
19.10 "Моя правда. Серьозно. Життя під грифом "секретно"

20.10 "Містичні історії-2 з Павлом Костіциним"
22.25 Т/с "Доктор Хаус" (2)
23.25 Т/с "Клініка" (2)
00.40 "Вікна-Спорт"
00.55 Х/ф "Салон краси" (1)
5 КАНАЛ
06.00 Програма перелач
06.01, 22.30 "Час-Тайм"
06.15, 18.45, 00.15, 03.15, 05.15 "Час спорту"
06.25, 10.20, 13.20, 15.20, 17.20, 18.50, 22.45, 00.25, 03.20, 05.20 "Погода на курортах"
06.30 "Ранок на 5-му"
09.20, 12.20, 14.20, 16.20, 17.50, 22.20, 23.50, 02.50, 04.25 "Погода в Україні"
09.25, 00.30 "Автопілот-новини"
09.35, 13.30, 14.30 "5 елемент"
10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00, 20.30, 23.00, 03.00, 05.00 "Час новин"

10.30, 11.30, 12.30 "Спільний проєкт 5 каналу та інформаційного агентства УНІАН "Прес-конференції у прямому ефірі"
10.55, 01.50, 02.55, 03.25, 04.20, 05.25 "Огляд преси"
11.20 "Зверни увагу з Тетяною Рамус"
15.30 "Життя в задоволення"
16.30 "Драйв"
17.30, 00.40, 04.30 "Акцент"
17.55 "Губернатор Камчатки"
18.30, 05.30 "Київський час"
19.00, 00.00, 04.00 "Час новин" (російською мовою)
19.10, 01.00 Телемарафон "Інформаційний підсумок дня"
21.00, 02.00 "Час"
21.50 "Вільна гавань"
23.30, 03.30, 05.40 "Хроніка дня"
TVP POLONIA
08.00 Концерт Марка Грехути.
08.55 "Для чого? Навіщо? Як?". Тележурнал.
09.10 "Буді". М/с.
09.30 Питання на сніданок.

11.55 "Польський смак". Тележурнал.
12.10 "Кревні узи". Т/с
12.35 "Алфавіт-каbare".
13.00, 20.30, 02.30 Новини.
13.15, 19.45, 03.10 "Будинок парافیального священика". Т/с
13.45, 22.05, 04.30 Польща 24.
14.15 "Лондонці". Т/с
15.05 Альондон Шо-пена.
15.40 "Кольори щастя". Т/с
16.10 Варто обговорити.
17.00, 01.25 "Золоті хіти".
17.30 "Златопольські". Т/с
18.00 Телеекспрес.
18.25 "Клуб каbare".
19.15 "Словник польської мови". Ток-шоу.
20.15, 02.15 На добраніч, малюки.
21.00, 02.55 Спорт.
21.15 "Іспит життя". Т/с
22.35 "Будинок". Т/с
23.55 Опале 2010 р. Концерт.
00.30 Д/ф
01.45 "Дика Польща". Д/с.

03.35 "Екстрадіція". Т/с
04.55 "Відмак". Х/ф
07.05 "Твої золоті хіти".
07.25 "Змінниці". Т/с
POLSAT
06.00 Вставай! Праємо!
07.00 "Новини Полсат".
08.30 Мультфільм.
10.00 "Світ за сімейством Кепських".
11.00 "Далеко від носилок".

PRACA: Łuck. Wołyń. Ukraina. Polska. РОБОТА: Луцьк. Волинь. Україна. Польша

Луцький міський центр зайнятості

Посада	З/П	Вимоги
апаратник хімводоочищення	1500	відповідальність
арматурник (будівельні, монтажні й ремонтні - будівельні роботи)	2500	харчування і проживання за рахунок підприємства, вахтовий метод роботи (тривалість вахти 2 місяці)
архітектор	1500	Оплата праці відрядно-преміальна
асистент	818	спеціаліст в галузі політології і філософії, робота на четверть ставки.
балансувальник шин	907	відповідальність, без шкідливих звичок, шиномонтаж.
бетоняр	2500	вахтовий метод роботи (тривалість вахти 2 місяці), проживання та харчування за рахунок підприємства
брокер	1500	Наявність власного автомобіля
бруківник	3500	попередньо телефонувати
бруківник	1500	без шкідливих звичок,
бухгалтер	907	знання 1С бухгалтерії, комунікабельність
вальцювальник сировини та напівфабрикатів	907	без шкідливих звичок
вантажник	1300	фізично міцний, без шкідливих звичок
вантажник	1000	бажання працювати
вантажник	907	без шкідливих звичок
верстатник широкого профілю	1500	відповідальність
взуттєвник з ремонту взуття	1500	попередньо телефонувати
водій автотransпортних засобів	1400	без шкідливих звичок, відповідальність
водій автотransпортних засобів	907	наявність довідки про проходження обов'язкового медичного огляду
водій автотransпортних засобів	2000	Наявність посвідчення водія автотранспорту, підійомника автомобільного
водій автотransпортних засобів	1000	водій легкового автомобіля, бути готовим до відряджень
водій автотransпортних засобів	907	Попередньо телефонувати.
водій автотransпортних засобів	1704	автобус "Богдан", можна направляти з числа квотної категорії
водій автотransпортних засобів	1000	наявність автомобіля
водій автотransпортних засобів	2500	перевезення вантажів за кордон
водій автотransпортних засобів	1500	доставка хліба, експедиторство, інкасаторство
водій автотransпортних засобів	907	без шкідливих звичок
водій навантажувача	907	робота на автотранспортному засобі, наявність довідки про придатність керування транспортним засобом, порядність, відповідальність
водолаз	1341	Наявність посвідчення.
В'язальник трикотажних виробів та полотна	1000	виготовлення трикотажних виробів, відрядна система оплати праці, наявність довідки про проходження медичного огляду з 9.00 до 12.00
геодезист	1500	Оплата праці відрядно-преміальна
геодезист	1200	інженер-геодезист, зйомки місцевості, відрядження
годувальник	907	Попередньо телефонувати.
головний бухгалтер	2000	знання 1-С бухгалтерії
головний інженер	1800	відмінні знання земельного кодексу, комунікабельність, організованість, відповідальність, ініціативність
двірник	907	відповідальність
двірник	907	Без шкідливих звичок

Посада	З/П	Вимоги
директор комерційний	907	знання білоруської мови, робота з виробками з кришталю
диспетчер	1000	приймний голос, добре знання вулиць, швидкий набір на комп'ютері
Друкар офсетного плоского друкування	1000	знання технології друку та правил експлуатації технологічного устаткування, відповідальність
економіст	1500	досвід роботи у виробництві
електрик дільниці	2500	проживання та харчування за рахунок підприємства, вахтовий метод роботи (тривалість вахти 2 місяці)
електрик дільниці	907	без шкідливих звичок
електрик цеху	1300	Допуск до 1000V і більше
електрик цеху	1000	робота в рибному цеху, заробітна плата за домовленістю.
Електрогазозварник	1500	без шкідливих звичок
Електрогазозварник	1800	наявність посвідчення, 3-та відрядно-преміальна
Електрогазозварник	1300	без шкідливих звичок
Електрогазозварник	1500	без шкідливих звичок
Електрогазозварник	2500	проживання та харчування за рахунок підприємства, вахтовий метод роботи (тривалість вахти 2 місяці)
Електрогазозварник	1400	без шкідливих звичок
Електрогазозварник	907	без шкідливих звичок
електрозварник на автоматичних та напівавтоматичних машинах	1500	відповідальність
Електрозварник ручного зварювання	1500	відповідальність
Електрозварник ручного зварювання	1200	монтаж сантехсистем
Електрозварник ручного зварювання	900	Зварник кованих виробів
електромеханік з ліфтів	1500	попередньо телефонувати, наявність посвідчення
електромонтажник силових мереж та електроустаткування	1700	робота в електроустановках до 1000 В, на висоті
електромонтер з ремонту та обслуговування електроустаткування	2000	розуміння системи PLC, навчання на робочому місці
жиливальник м'яса та субпродуктів	1500	без шкідливих звичок
Журналіст	1500	знання інтернет технологій
завідувач господарства	907	відповідальність
завідувач складу	1200	знання с/г техніки, управлінський досвід
закрійник	1500	пошук спеціаліста
закрійник	907	Індивідуальний пошив одягу
закрійник	907	знання розкрійного обладнання, вміння розкладати лекала і кроїти вироби, досвід роботи з трикотажем,
закрійник	1000	на співбесіду звертатись з 9.00 до 12.00
заступник директора	907	Високі комунікативні навички, відповідальність
затягувальник взуття	907	старанність
землекоп	1500	копати ями на кладовищі, без шкідливих звичок
інженер	1100	без шкідливих звичок
інженер з проектно-кошторисної роботи	1500	відповідальність, досвід в будівельній галузі
інженер з ремонту	907	інженер з ремонту електронного обладнання, відповідальність
інженер-електронік	2000	розуміння системи PLC, навчання на робочому місці
інженер-енергетик	1200	знання документації, робота в рибному цеху, заробітна плата за домовленістю.
інженер-землевпорядник	1200	зйомки місцевості, оформлення документів на землю
інженер-конструктор	1500	Знання програми "Автокад"
інженер-конструктор (електротехніка)	1500	електротехніка
інженер-технолог	1500	відповідальність, інженер-технолог (електрик)
інженер-технолог (хімічні технології)	1200	хімічні технології
Інструктор спортивного туризму (за видами туризму)	1000	режим роботи згідно з роботою спортивного залу, бажання навчатися, інструктор з аквафітнесу
Каменотес (будівельні, монтажні та ремонтні-будівельні роботи)	3000	попередньо телефонувати

Посада	З/П	Вимоги
касір торговельного залу	907	попередньо телефонувати
касір торговельного залу	1300	робота в гіпермаркеті, відповідальність
комірник	1200	відповідальність
комплектувальник меблів	1000	виготовлення та комплектування меблів
кондитер	907	без шкідливих звичок
Кондуктор громадського транспорту	1170	можна направляти і з числа квотної категорії
контролер верстатних і слюсарних робіт (слюсарні роботи)	1000	Направляти технічно грамотних, вміння вести технічну документацію.
контролер верстатних та слюсарних робіт (верстатні роботи)	1500	відповідальність
косметик	907	режим роботи згідно з роботою салону краси, бажання навчатися
кухар	1500	відповідальність, кухар-кондитер
кухар	1100	попередньо телефонувати, перша зміна з 18.00-23.00
кухар	907	попередньо телефонувати робота в барі-магазині
кухар	1100	можливе стажування з подальшим працевлаштуванням по дотації.
кухар	1200	Попередньо телефонувати.
кухар	1500	відповідальне ставлення до роботи
кухар	1200	про співбесіду попередньо домовлятися за телефоном, робота в барі
кухар	907	Направляти комунікабельних, відповідальних.
кухонний робітник	900	Попередньо телефонувати.
кухонний робітник	910	помічник кухара, робота через тиждень до 11.00
кухонний робітник	907	Відповідальне ставлення до роботи
листоноша	1070	відділення поштового зв'язку Луцьк-5 (матеріально-відповідальна особа, доставка пошти, пенсій, товарів народного споживання)
Лицювальник-плиточник	1000	попередньо телефонувати
Лицювальник-плиточник	1500	оплата відрядня
Лицювальник-плиточник	3000	попередньо телефонувати
Лицювальник-плиточник	1500	Попередньо телефонувати, внутрішні оздобовальні роботи приміщень
лікар загальної практики-сімейний лікар	1074	Наявність сертифіката спеціаліста.
лікар загальної практики-сімейний лікар	1360	наявність сертифіката спеціаліста.
лікар-лаборант	1155	Наявність сертифіката.
лікар-отоларинголог	1237	наявність сертифіката спеціаліста.
лікар-офтальмолог	1400	обов'язкова друга кваліфікаційна категорія
лікар-педіатр	1150	Комунікабельність, кваліфікованість, попередньо телефонувати
лікар-педіатр	1156	Наявність сертифікату, 2.08.
лікар-терапевт	1037	Наявність сертифікату.
майстер	907	майстер по тепло-газо-водоканалізації
майстер	907	режим роботи згідно з роботою салону залучення навчатися, майстер з депіляції
майстер	1000	Комунікабельність, виробник вивісок, виготовлення і монтаж.
майстер	1200	вміння ремонтувати мобільні телефони
майстер виробництва	907	відрядна оплата праці
майстер з ремонту транспорту	1000	Відповідальність, порядність, досвід роботи обов'язковий
Маляр-штукатур	1300	відповідальність
машиніст екскаватора	907	робота на зимовий період
машиніст компресорних установок	1000	екскаватор "Рачок", наявність посвідчення
машиніст компресорних установок	1500	без шкідливих звичок
менеджер (управитель) з постачання	1200	відповідальність
менеджер (управитель) з реклами	1000	комунікабельність, досвід ділового спілкування

**Потребуєш юридичної допомоги на території Польщі, Німеччини...!?
До Ваших послуг - адвокати на Україні.**

**Potrzebujesz pomocy prawnej na terenie Polski, Niemiec...!?
Adwokaci i radcy prawni są pod twoją ręką na Ukrainie. Dzwon !
Służymy pomocą**

Kancelaria Prawna
Król i Partnerzy
Spółka Partnerska
Adwokatów Prawnych

Infolinia: 0 801 00 33 45
www.kancelaria-krol.pl
Punkt informacyjny:
+ 38 067 730 61 84
+ 38 63 794 70 09

**Крім того є багато інших вакансій, за додатковою інформацією звертатися за адресою:
м. Луцьк, вул. Ярошука, 2 тел. 72-72-58, 24-92-68**

Festiwal polskiej piosenki

245 lat temu urodził się polski kompozytor Michał Ogiński. Właśnie jego nazwisko nosi Stowarzyszenie Kultury Polskiej w Lubomlu. W związku z tym 7 października 2010 roku w mieście Luboml odbył się Drugi Festiwal Polskiej Piosenki, dedykowany twórczości wybitnego mistrza.

Uczestnicy imprezy ciepło powitali drogiego gościa – pierwszego sekretarza Konsulatu Generalnego RP w Łucku Iwonę Szost, wikariusza generalnego Łuckiej diecezji ojca Jana Brusa, nauczycieli z Woli Ugruskiej chełmskiego powiatu województwa lubelskiego – Michała Kurteja, Annę Zamojską oraz kierownika działu edukacji administracji rejonowej Wasyla Strilczuka, kierownika działu kultury i turystyki Włodzimierza Dziaczuka, przedstawicieli rady miejskiej i rejonowej.

Festiwal rozpoczął wokalny zespół ludowy Lubomelskiego Domu Kultury "Głos miłości", który wykonał piosenki "Niech żyje wolność" oraz "Kolorowe jarmarki". Dużo radości i pozytywnych emocji w sercach widzów wywoływały piosenki w wykonaniu uczennic polskiego gimnazjum z gminy Wola Ugruska Weroniki Lubkowskiej, ukraińskiego gimnazjum z miasta Luboml Daryny Biluchy, ucznia miejskiej Szkoły nr 2 Artema Bajłyjewa, duetu w składzie ukraińskich uczennic Angieliny Fedonczuk i Bożeny Jagodynec.

Niezwykle melodyjnie brzmiał język polski w wykonaniu kompozycji zespołu ludowego „Lubawa”, który zaproponował obecnym szereg żartobliwych polskich piosenek: „Miała baba

koguta”, „Głęboka studzienka”, „Jestem sobie Lubomelczanka”.

Oprócz utalentowanych śpiewaków widzów cieszył śpiewem zespołu sportowego tańca „Szarotka” z rejonowego gimnazjum (kierownik Halina Borodczuk), który wykonał taniec „Polonez” pod akompaniament muzyki Michała Ogińskiego. Ten numer, który wywołał burzliwą falę oklasków i wielu uśmiechów na twarzach widzów, stał się kulminacją imprezy kulturalnej.

Pozakończeniu występów artystycznych pierwszy sekretarz Konsulatu Generalnego RP w Łucku Pani Iwona Szost powiedziała, że to jest święto nie tylko dla organizatorów festiwalu, lecz również dla wszystkich mieszkańców miasta Luboml, które jest położone w pobliżu ukraińsko-polskiej granicy. Naturalnie, że należy poznawać się lepiej i częściej wymieniać się kulturalnymi programami. „Wszystkim życzę w tym sukcesów, a uczestnikom dzisiejszego festiwalu dobrego humoru” – powiedział szacowny gość.

Prezes Stowarzyszenia Kultury Polskiej Lubomelszczyzny Włodzimierz Pezycz wręczył uczestnikom festiwalu dyplomy i nagrody. Akcentował, że takie przedsięwzięcia staną się tradycją. Musimy znać i cenić język, historię, kulturę, obyczaje i tradycje narodu polskiego, ponieważ wszyscy jesteśmy dziećmi słowiańskiej jedności. Cieszy serce to, że już odbyły się dwa festiwale kultury polskiej, inicjatorem których zostało Stowarzyszenie Kultury Polskiej w mieście Luboml.

Uczestnicy mистецького заходу тепло вітали дорогих гостей: першого секретаря Генерального консульства Республіки Польща у Луцьку Івону Шост, генерального вікарія Луцької єпархії отця Яна Бруса, вчителів з Волі Ухруської Хелмського повіту Люблінського воєводства Міхала Куртея, Анну Замойську. На святі також були присутні начальник відділу освіти райдержадміністрації Василь Стрільчук, начальник відділу культури і туризму Володимир Дячук, представники міської та районної рад.

Фестиваль відкрив народний вокальний ансамбль Любомльського будинку культури "Голос любові" виконанням пісень "Хай живе свобода", "Кольорові ярмарки". Багато задоволення та вибух позитивних емоцій у серцях глядачів викликали пісні у виконанні учениць польської гімназії з гміни Воля Ухруська Вероніки Лубковської, української гімназії з Любомля – Дарини Білухи, учня міської школи №2 Артема Байлієва, дуету у складі українських школярів Ангеліни Федончук та Боżени Ягодинець.

Надзвичайно мелодійно звучала польська мова у виконанні композицій народного ансамблю "Любава", який представив присутнім жартівливі польські пісні: "Мала баба когута", "Глибока студзенка", "Я любомлянка" та інші.

Крім талановитих співців, у концерті взяв участь колектив спортивного танцю "Едель-

вейс" із районної гімназії (керівник – Галина Бородчук), виконавши танець "Полонез" під музику Міхала Огіньського. Цей номер викликав бурхливу хвилю аплодисментів та багато радісних посмішок на обличчях глядачів, ставши кульмінацією мистецького заходу. Після закінчення дійства перший секретар Генерального консульства Республіки Польща в Луцьку пані Івона Шост зазначила, що це свято не лише організаторів фестивалю, а й усіх мешканців міста Любомль, яке розташоване неподалік українсько-польського кордону. А ще додала: "Необхідно пізнавати один одного, більше обмінюватися культурними програмами. Усім бажаю в тому успіхів, а учасникам сьогоднішнього фестивалю гарного настрою!"

Голова товариства Володимир Пезич вручив виконавцям пісень дипломи і призи. Наголосив, що такі заходи стануть традиційними: "Ми повинні знати та цінувати мову, історію, культуру, звичаї та традиції польського народу. Бо ми – діти слов'янської єдності".

Радує серце те, що вже відбулося два фестивалі польської культури, ініціатором яких стало Товариство польської культури Любомльського району.

Wiktoria SALUCHA,
Stowarzyszenie Kultury Polskiej
Lubomelszczyzny im. Michała Ogińskiego

Вікторія САЛУХА,
Товариство польської культури
Любомльського району
ім. Міхала Огіньського

Książki ze Stowarzyszenia dla wołyńskich studentów

Na Wołyńskim Uniwersytecie Narodowym imienia Esi Ukrainki trwają dni Instytutu Filologii i Dziennikarstwa. Obecnie tam studiuje ponad tysiąc studentów zdobywając niezwykle ważne zawody filologów ukraińskich, polskich, rosyjskich, edytorów i dziennikarzy. Podczas uroczystości odbywają się publiczne wykłady nauczycieli Instytutu, prezentacje książek, spotkania ze słynnymi pisarzami i działaczami społecznymi. Studenti prezentują swoje osiągnięcia zarówno w dziedzinie naukowej jak też w kulturalnej.

Stowarzyszenie Kultury Pol-

skiej na Wołyniu imienia Ewy Felińskiej wzięło udział w uroczystościach. Prezes Stowarzyszenia, redaktor naczelny „Wołyńskiego Monitora” Walenty Wakoluk inicjował prezent dla studentów i wykładowców Katedry Filologii Polskiej, która jest jedną z jednostek Instytutu Filologii i Dziennikarstwa. Setki edukacyjnych książek i książek z literatury pięknej wydanych w języku polskim zostały przekazane na ręce pracowników uczelni. Teraz uczyć się języka i kultury naszych zachodnich sąsiadów będzie o wiele łatwiej.

WIKTOR JARUCZYK

Фото Володимира Хомича

Книги від товариства для волинських студентів

Тривають дні Інституту філології та журналістики Волинського національного університету ім. Лесі Українки. Нині там навчається більше тисячі студентів, опановуючи надзвичайно важливі спеціальності українських, польських, російських філологів, видавців, журналістів. Під час урочистостей відбуваються відкриті заняття викладачів Інституту, презентації книг, зустрічі із відомими письменниками, громадськими діячами. Студенти представляють свої здобутки як на науковому поприщі, так і на культурному.

Товариство польської культури на Волині ім. Еви Фелінської долучилося до святкування. Голова товариства, головний редактор «Волинського монітора» Валентин Ваколук ініціював подарунок для студентів і викладачів кафедри польської філології, що є одним із підрозділів Інституту філології та журналістики. Сотні художніх і навчальних польськомовних книг були передані працівникам університету. Відтепер вивчати мову і культуру нашого західного сусіда буде значно легше.

Віктор ЯРУЧИК

Ścieżka zdrowia w miasteczku urzędników Теренкур у містечку службовців

Gmach, w którym teraz się znajduje Wołyńskie Muzeum Krajoznawcze, został wybudowany w latach 1928–1930 według projektu łuckiego architekta Kazimierza Janickiego jako budynek administracyjny Okręgowego Zarządu Terenowego i pełnił tę funkcję do 1939 roku.

Dopiero w związku z reorganizacją zarządu krajowego nazwa instytucji została zmieniona na Wołyński Departament Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolniczych. Pobliskie osiedle nazywano miasteczkiem (kolonią) urzędników; w eleganckich, małych domkach przykrytych, podobnie jak budynek zarządu terenowego, czerwoną dachówką, mieszkali urzędnicy z rodzinami. Za ulicą Wyspiańskiego (później Górna, od 1941 roku – ulicą Horbok, obecnie zabudowana), na zbiegu rzeki Sapalaivka, został założony park z ze ścieżkami dla spaceru – ścieżką zdrowia, resztki której częściowo się zachowały do dziś. Trasy były położone jako warstwy serpentyn; dolne ścieżki z górnymi połączono schodami, mostkami, ścieżki przez stoki obsadzono krzewami i drzewami. Zachowane do dziś największe drzewa w parku pochodzą z początku lat 30. Wzdłuż ścieżek wystawiono ławki.

Po wojnie park nazwano imieniem Klima Woroszyłowa. Wejście do parku ozdobiło rzeźbami, typowymi dla epoki socrealizmu: na maszynach słupkach stały komсомолки ze wsi i komсомолы robotnicy (być może – górnik). W parku zainstalowano rzeźbę słonia i Moskę (obecnie słon pozostaw sam); tylko niektórzy wiedzą, że pomysł ten

ŁUCK. Kolonia Urzędnicza.

zaczepnięto ze znanej bajki Iwana Kryłowa Słoń i Mopsik („Ach, Moska, znać ona silna, czto lajet na słona!”). Powyżej letniego placu dla tańców na kamiennym słupku stał jelen w postaci skały.

W 1954 roku jeden ze stoków parku – na prawo od mostu przez Sapalaivkę – został wykorzystany do budowy kolei dla dzieci. Piętroowy od strony rzeki i parterowy od strony ulicy Horbok, oryginalny dom-pałac został dobrze dopasowany do krajobrazu; droga kolejowa dla dzieci ciągnęła się wzdłuż Sapalaivki i nie psuła parku; stacja kolejowa nazywała się Rosynka. Próbowano zmienić nazwę parku na Park

Młodych Kolarzy, później chcieli nazwać go Komсомольск, jednak zmiana nazwy była nie powiedla się.

Pałac Młodzieży Uczniowskiej obejmował część terenu parku i zasłonił go od strony ulicy Chopina. Jeszcze później przy ulicy Górnej (Horbok) zostały wybudowane domki prywatne. Do parku można dojść poprzez przejście pomiędzy gmachami Pałacu Młodzieży Uczniowskiej, ale niestety park traci swoją funkcję – strefy zdrowego i aktywnego wypoczynku. Kolejne plucia miasta zostały porażone obojętnością i brakiem zagospodarowania.

Natalia PUSZKAR

Будинок, у якому нині знаходиться Волинський краєзнавчий музей, побудований у 1928–30 р.р. за проектом луцького архітектора Казимира Яницького як адміністративний корпус Окружного земельного управління, де воно і розташовувалося до 1939 року. Лише у зв'язку з реорганізацією державного управління назва закладу була змінена на Волинський відділ Міністерства рільництва і рільничих реформ. Прилегла територія називалася містечком (колонією) службовців: в ошатних невеликих будинках, вкритих, як і будинок земельного управління, червоною черепицею, мешкали чиновники

з сім'ями. За вулицею Виспянського (потім Верхня, з 1941 р. – Горбок, нині забудована), на схилі до річки Сапалайві, був розбитий сквер з пішохідними прогулянковими доріжками – теренкур, залишки якого збереглися частково й досі. Доріжки розташовувалися ярусом, серпантинно; нижні з верхніми сполучалися сходишками, місточками, стежками через схили, засаджені кущами й деревами. Найбільші дерева у парку нині – це насадження початку 1930-х років. Вдоль доріжок стояли лавочки.

Після війни паркові привласнили ім'я Klima Ворошилова. Вхід до парку був

оформлений скульптурами, характерними для епохи соцреалізму: на масивних високих постаментах стояли комсомолка-колгоспниця і комсомолец-робітник (можливо, шахтар). Встановили паркові скульптури: Слоника і Москю (нині Слоник залишився сам); мало хто знає, що ця скульптурна група була своєрідною ілюстрацією до байки І.Крилова: „Ах, Моска, знає, вона сильна, что лает на Слона!”. Вище від літнього танцювального майданчика стояв олень на кам'яному постаменті у вигляді скелі.

1954 року один зі схилів парку, справа від мосту через Сапалайву, був використаний для будівництва дитячої залізниці. Двоповерховий – від річки, одноповерховий – від вулиці Горбок, будинок-терем оригінальної конструкції гарно вписався у ландшафт; залізнична колія пролягла вздовж Сапалайві і не псувала парку; станція відправлення називається „Росинка”. Парк спробували перейменувати в Парк юних залізничників, пізніше, нібито, в Комсомольський, але нові назви не прижилися.

Палац учнівської молоді „прихопив” частину території парку і закритий його панораму від вулиці Шопена. Ще пізніше вулиця Верхня (Горбок) була використана під приватну забудову. До парку можна потрапити через прохід між корпусами Палацу, але, на жаль, парк втрачає своє призначення зони відпочинку; значення теренкуру – зони лікування дозованою ходьбою – він утратив уже давно. Ще одні легені міста все більше знищуються через нашу байдужість і безгосподарність.

Natalia PUSZKAR

Вітаємо Володимира Перчука з 50-літнім ювілеєм

Шляхетному козаку
славного роду козацького,
Сину Петра,
Онуку Митрофана,
Правнуку Іллі,
Праправнуку Пилипа,
Прапраправнуку Кирила,
побратиму нашому Володимире
Перчуку Гарматному
вітання з нагоди 50-літнього
ювілею. Сили козацької, здоров'я
богатирського, духу незламного,
щастя людського і на то Божя воля!
Дружині його Ірині, родині та
усьому роду їх славному –
СЛАВА – СЛАВА – СЛАВА

Козацьке Стрілецьке Братство

Dofinansowano ze środków Senatu RP dzięki pomocy Fundacji „Pomoc Polakom na Wschodzie”

Дофінансовано на кошти Сенату РП при допомозі Фондації «Допомога Полякам на Сході»